

ໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກ
ໄພພິບັດ ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ສຳຫຼັບ
ສປປ ລາວ

ກອບການຄຸ້ມຄອງຊົນເຜົ່າ

ກະກຽມ ໂດຍ:
ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ
ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
ຖະໜົນ ລ້ານຊ້າງ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

ສາລະບານ

ຕາຕະລາງ.....	ii
ແຜນວາດ.....	ii
ຄໍາຫຍໍ້.....	iii
ຄໍາຂອບໃຈ.....	Error! Bookmark not defined.
1.0 ຄໍານໍາ	1
1.1 ວັດຖຸປະສົງຂອງການພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ບັນດາອົງປະກອບຕ່າງໆ	2
1.2 ບັນດາອົງປະກອບຕ່າງໆ.....	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
1.3 ບັນດານະໂຍບາຍທີ່ນໍາໃຊ້ ຂອງທະນາຄານໂລກ	5
2.0 ກອບນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.....	6
2.1 ກອບນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.....	6
2.1.1 ລັດຖະທຳມະນູນ ຂອງ ສປປ ລາວ (2015).....	6
2.1.2 ນະໂຍບາຍຂອງຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ (1992)	7
2.1.3 ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ 8 ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ- (2016 - 2020)	8
2.1.4 ກົດໝາຍທີ່ດິນ (2013)	9
2.1.5 ບັນດາເຄື່ອງມືສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	11
3.0 ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ	12
4.0 ຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ ທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນກັບຊົນເຜົ່າ	13
5.0 ການກະກຽມການດຳເນີນການສຳຫຼັບກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ	14
5.1 ການກັ່ນຕອງຕົວແທນຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.....	14
5.2 ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ.....	15
5.3 ການປຶກສາຫາລືແບບອິດສະຫຼະ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ.....	16
5.4 ການກະກຽມແຜນພັດທະນາຊົນເຜົ່າ.....	18
6.0 ການຈັດຕັ້ງອົງກອນ	19
7.0 ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ	23
8.0 ກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ.....	26
9.0 ການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ເພື່ອກະກຽມພາຍໃຕ້ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ	29
10.0 ງົບປະມານ.....	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.

ຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງ 1	ສິນທິສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາສາກົນ ໃນ ສປປ ລາວ. 11
ຕາຕະລາງ 2	ບັນດາຊົນເຜົ່າ ໃນ ບ້ານ ນາເລົາ, ເມືອງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, 2016..... Error! Bookmark not defined.
ຕາຕະລາງ 3	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ສໍາຫຼັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກອບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ...21
ຕາຕະລາງ 4	ລາຍການງົບປະມານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອບການຄຸ້ມຄອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ບັນດາໂຄງການຍ່ອຍຕ່າງໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ..... Error! Bookmark not defined.

ແຜນວາດ

ແຜນວາດ 1	ຂະບວນການຮັບ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງ ຂອງປະຊາຊົນ)GRM) 28
----------	--

ຄຳຫຍໍ້

ADRIF	ແຜນດຳເນີນງານໃນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ໂດຍຫຍໍ້
ARAP	ແຜນຈັດສັນຍົກຍ້າຍໂດຍຫຍໍ້
CBO	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຊຸມຊົນເປັນຖານ
CSO	ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ
DDMCC	ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ
DIA	ອົງກອນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
DMH	ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິບກະສາດ
DoPC	ກົມແຜນການ ແລະ ການ ຮ່ວມມື
DoR	ກົມຂົວທາງ
DOW	ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ
DPWT	ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
DRM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ
DRR	ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ
ECOP	ຫຼັກການປະຕິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
EGEF	ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ
EGDP	ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ
EMO	ອົງການຊົນເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ
ESIA	ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
ESMF	ກອບຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
ESMP	ແຜນຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
GoL	ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ
GRC	ຄະນະກຳມາການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຮ້ອງຮຽນ
IDA	ອົງກອນການພັດທະນາສາກົນ
MOF	ກະຊວງການເງິນ
MoICT	ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
MPI	ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
MPWT	ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
NSEDP	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ
OP/BP	ນະໂຍບາຍດຳເນີນງານຂອງທະນາຄານໂລກ
PAH	ຄົວເຮືອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ
PAP	ບຸກຄົນທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ
PDO	ເປົ້າໝາຍພັດທະນາໂຄງການ
PDoNRE	ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ
PDR	ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ
PIU	ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ
PMU	ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ
RPF	ກອບນະໂຍບາຍດ້ານການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ
SEA DRM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດໃນພາກອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
SIA	ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມ
SMMP	ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາດ້ານສັງຄົມ
USAID	ອົງການຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ເພື່ອການພັດທະນາສາກົນ
WB	ທະນາຄານໂລກ
WBG	ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ

1.0 ຄຳນຳ

ເອກະສານສະບັບນີ້ເອີ້ນວ່າກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ສຳລັບໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ (LDRM-AF) ແລະ ຈະນຳໃຊ້ກັບທຸກໆການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກທະນາຄານໂລກ (WB) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໂດຍນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງ ຂອງທະນາຄານໂລກ WB/OP/BP 4.10. ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ແມ່ນການປັບປຸງ (EGEF) ຂອງໂຄງການເດີມທີ່ໄດ້ ຄຳນຶງເຖິງກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານທຶນຮອນພາຍໃຕ້ໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມ (AF) ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບເຄື່ອງມືການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບໂດຍລວມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກອບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESMF) ສຳລັບໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບ ສປປ ລາວ (LDRM-AF)

ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ PMU ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ (DOW) ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (MPWT) ແລະ ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງທາງນ້ຳຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງແຂວງ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກຈາກພະແນກຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຄວບຄຸມໄພພິບັດຂອງສະຖາບັນໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (EDPD / PTRI) ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງປະກອບສະເພາະແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ແລະ ກອບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESMF), ລວມທັງການເກັບຮັກສາເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງໄວ້ໃນບ່ອນເກັບມ້ຽນເອກະສານໂຄງການເພື່ອການກວດສອບໂດຍທະນາຄານໂລກ.

ເອກະສານສະບັບນີ້ຖືວ່າເປັນເອກະສານດິບ ແລະ ສາມາດດັດແປງແລະປ່ຽນແປງໃໝ່ໄດ້ຕາມສະພາບການປ່ຽນແປງຫຼືຂອບເຂດຂອງກິດຈະກຳ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ນີ້ໄດ້ຮັບການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ. ມີການປຶກສາຫາລືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບທະນາຄານໂລກ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງໃໝ່.

1.0 ພາກສະ ເໜີ

ເອກະສານສະບັບນີ້ແມ່ນກອບວຽກງານການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງສປປລາວ (LDRM-AF): ການສະໜອງທຶນເພີ່ມເຕີມທີ່ກະກຽມສົມທົບກັບກະຊວງໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ (MPWT) ຜ່ານກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ (DOW) ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກກົມຄົ້ນຄວ້າສິ່ງຄົ້ນຄວ້າສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ (EDPD/ PTRI) ເພື່ອຂໍທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກທະນາຄານໂລກ (WB). ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ EGEF ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຂອງໂຄງການ(PAP) ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ແລະ ບວນການທີ່ໃຫ້ປຶກສາ

ຫາລືລ່ວງໜ້າໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆ, ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ໃນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຍ່ອຍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບທຶນພາຍໃຕ້ ໂຄງການເງິນເພີ່ມ ການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດ ສໍາລັບ ສປປ ລາວ DRM

1.1 ວັດຖຸປະສົງຂອງການພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ບັນດາອົງປະກອບຕ່າງໆ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ສໍາລັບ ສປປ ລາວ (Lao-DRM) ທີ່ກໍາລັງຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກທະນາຄານໂລກ (WB) ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກ ໄພນໍ້າ ຖ້ວມ ແລະ ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການຈັດຫາເງິນທຶນດ້ານຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດ, ໂຄງການໄດ້ຮັບການ ອະນຸມັດໃນວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2017 ແລະ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນທີ 11 ຕຸລາ 2017, ໂດຍມີຄ່າໜັ້ນສັນຍາຈານວນ 30 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ຈຸດປະສົງຂອງການພັດທະນາໂຄງການ (PDO) ແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກ ໄພນໍ້າຖ້ວມຢູ່ເມືອງໄຊ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ (ODX) ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດສໍາລັບລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປລາວ (GoL) ເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ວິທະຍາ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ. ໂຄງການປະກອບມີ 5 ອົງ ປະກອບດັ່ງນີ້:

ອົງປະກອບທີ 1 - ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມໃນຕົວເມືອງແບບປະສົມປະສານ (13,5 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ). ພາຍໃຕ້ອົງປະກອບນີ້ ໂຄງການດັ່ງກ່າວແມ່ນຊ່ວຍໃນການທົດລອງແນວຄວາມຄິດໃນ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມແບບຮອບດ້ານໃນຕົວເມືອງໄຊ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ປະຕິບັດເພື່ອການວາງແຜນໃນການປັບຕົວ. ອົງປະກອບທີ 1 ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍກົມ ທາງນໍ້າ (DOW) ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (MPWT).

ອົງປະກອບທີ 2 - ລະບົບທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ (10 ລ້ານໂດລາ ສະຫະລັດ). ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການກະກຽມພ້ອມ ແລະ ຊ່ວຍຫລີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍທີ່ ບໍ່ຈໍາເປັນ, ໂຄງການສະໜັບສະໜູນ ການປັບປຸງລະບົບທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນລະດັບຊາດ , ພ້ອມການຕິດຕັ້ງທາງກາຍຍະພາບລວມທັງອ່າງໂຕ່ງນໍ້າອູ, ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເມືອງໄຊ. ການລົງທຶນທັງສອງປະເພດຈະເປັນ ຕົວຢ່າງສໍາລັບເມືອງອື່ນໆ ແລະ ອ່າງນໍ້າໃນປະເທດ. ສ່ວນປະກອບທີ 2 ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (DMH) ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (MONRE),

ອົງປະກອບທີ 3 - ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນ ເພື່ອການປັບຕົວໄພພິບັດ (5ລ້ານໂດລາ ສະຫະລັດ). ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນ, ໂຄງການຈະຊ່ວຍກໍານົດວິທີການຄວບຄຸມ ໃນການສະໜອງທຶນ ແລະ ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເພື່ອພັດທະນາຍຸດທະສາດ DRFI ແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດພາຍໃຕ້ອົງປະກອບ 3, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍແມ່ນກົມສະສົມ ແຫ່ງລັດ (SRD)) ກະຊວງການເງິນ (MOF).

ປະກອບທີ 4 - ການສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ການປະສານງານ (1,5ລ້ານ ໂຄລະສະຫະລັດ) ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂດຍ ກົມແຜນການ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ, ອົງປະກອບທີ 4 ;ສະ ໜັບສະໜູນ ການ ປະສານງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການໂດຍລວມ, ການສຶກສາ ເພື່ອການເຊື່ອມໂຍງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມ

ສ່ຽງໄພພິບັດ (DRM) ເຂົ້າໃນການວາງແຜນ ແລະ ການລົງທຶນ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດປະຈຳວັນ.

ອົງປະກອບທີ 5 - ອົງປະກອບການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (US\$0). ອົງປະກອບທີ 5 ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດສັນເອົາຕາມດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ຮັບຄືນຈາກອົງປະກອບອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູສຸກເສີນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງຈາກເກີດວິກິດການທີ່ເໝາະສົມ

ອົງປະກອບນີ້ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍຮ່ວມມືກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງຕ່າງໆເພື່ອຮັບປະກັນການປະສານງານທາງນອນໃນລະດັບຊາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບໃນການກຽມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ. ສ່ວນປະກອບນີ້ບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຍັງເລີຍ.

ໃນປີ 2018, ສປປລາວໄດ້ປະສົບກັບໄພນ້ຳຖ້ວມຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ກັບປະຊາຊົນ ແລະ ເສດຖະກິດ. ເພື່ອຊ່ວຍລົດຊ່ອງວ່າງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການຕອບສະໜອງ, ການຈັດຫາງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ (AF) ປະມານ 25 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ທີ່ກຳລັງສະເໜີໃຫ້ອົງປະກອບ 1 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນ 2 ແຂວງເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນ: ຫຼວງພະບາງ (LPB) ແລະ ບໍລິຄຳໄຊ (BKX). ລາຍລະອຽດຂອງອົງປະກອບ 1 ຂອງເອກະສານ AF ແມ່ນມີໄວ້ໃນພາກ 1.2 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

1.2 ບັນດາອົງປະກອບ 1 ຂອງ ງົບປະມານເພີ່ມ (AF)

ສະເໜີໃຫ້ມີການຈັດສັນ ງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ ຈຳນວນ 25 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຈະໄກເຮັບການຈັດສັນຄືດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: (i) ຈຳນວນ 6 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດໃຫ້ເມືອງໄຊ; (ii) 13 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດໃຫ້ແກ່ແຂວງຫລວງພະບາງ; ແລະ (iii) 6 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃຫ້ແກ່ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ. ການປ່ຽນແປງແມ່ນຂຶ້ນກັບອົງປະກອບທີ 1 - ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງນ້ຳຖ້ວມໃນຕົວເມືອງແບບປະສົມປະສານລວມມີດັ່ງນີ້:

(ກ) ອົງປະກອບ 1.1 ການລົງທຶນດ້ານໂຄງສ້າງ: ການລົງທຶນ AF ຈະສະໜັບສະໜູນການກໍ່ສ້າງໂຄງຮ່າງພື້ນຖານຄືນໃໝ່ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງຮ່າງເພື່ອປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມລວມທັງສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພນ້ຳ ຖ້ວມປີ 2018 ແລະ ການກໍ່ສ້າງປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ການເສີມສ້າງການປ້ອງກັນ ແລະ ການກຽມພ້ອມຮັບມືຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຊັບສິນໃນພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລວມທັງການນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຢູ່ໃນ 2-3 ເຂດທົດລອງ. ການລວມເອົາການລົງທຶນທີ່ປັບຕົວຕໍ່ສະພາບອາກາດຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມທົນທານຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ແກ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນອະນາຄົດ ແລະ ຊ່ວຍປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ. ສາມເຂດພື້ນທີ່ເປົ້າ ໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບ AF ແລະ ຈະຖືກຢັ້ງຢືນໃນລະຫວ່າງການກະກຽມ ໂຄງການ ງົບປະມານເພີ່ມ AF: (i) ບໍລິຄຳໄຊ, (ii) ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ແລະ (iii) ແຂວງອຸດົມໄຊ - ເຊິ່ງຂອບເຂດຂອງກິດຈະກຳ ໂຄງການແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍອອກ. ການລົງທຶນທີ່ສະເໜີພາຍໃຕ້ AF ຈະສະໜັບສະໜູນພື້ນຖານໂຄງລ່າງປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ, ໂດຍສະເພາະການຟື້ນຟູຕໍ່ກັບການປັບຕົວຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການກໍ່ສ້າງການປ້ອງກັນຕະຟັ່ງເຈື່ອນ ແລະ / ຫຼື ການປັກຫຼັກໝາຍ.

(i) **ຢູ່ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ** ຈະມີການລົງທຶນຈາກັດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການປ້ອງກັນຕະຟັງເຈື່ອນລຽບຕາມແຄມແມ່ນໍ້າຂອງຕອນລຸ່ມຂອງປາກນໍ້າຊັນ ລວມເຖິງການພັດທະນາສວນສາທາລະນະຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ທີ່ສະເໝີ ແລະ ປະຕູຄວບຄຸມນໍ້າຖ້ວມທັງສາມແຫ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ລຽບແຄມແມ່ນໍ້າພາກໃຕ້ທີ່ກໍາລັງປະສົບໄປນໍ້າຖ້ວມຈາກແມ່ນໍ້າຂອງ, ນອກຈາກນີ້ຍັງມີການກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມີຄວາມສ່ຽງຈາກນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ມາດຕະການຕອບໂຕ້ເຊັ່ນ: ການສະໜອງເຮືອ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆ.

(ii) ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ສະເໜີໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ລວມທັງການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນລຽບຕາມເຂດລຸ່ມແມ່ນໍ້າຄານ (ຕະຟັງເບື້ອງຂວາແລະບາງສ່ວນຂອງຕາຝັ່ງເບື້ອງຊ້າຍ), ສະຖານທີ່ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນໃນຕົວເມືອງຫຼວງພະບາງລວມທັງການຟື້ນຟູສວນສາທາລະນະແຄມແມ່ນໍ້າ ແລະ ຕິດຕັ້ງປະຕູນໍ້າ 4 ແຫ່ງ .. ການປະເມີນຜົນຮ່ວມກັນເພີ່ມເຕີມໂດຍທະນາຄານແລະ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (PWT) ຈະຕ້ອງມີການກໍານົດຂອບເຂດວຽກທີ່ສາມາດສະໜອງທາງດ້ານການເງິນໄດ້.

(iii) **ຢູ່ເມືອງໄຊແຂວງອຸດົມໄຊ**, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງນໍ້າຖ້ວມໄດ້ມີການວາງແຜນທີ່ຈະຍົກລະດັບໃຫ້ເປັນ 1 ໃນ 20 ປີ ຜົນຕອບແທນ ໄລຍະເວລາ. ມາດຕະຖານການອອກແບບ. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ“ ສ້າງໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ” ເພື່ອຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດໃນໄລຍະຍາວ. ທາງເລືອກທີ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການໃນການຍົກຍ້າຍຈັດສັນຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດ. ການວິເຄາະດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມແມ່ນໄດ້ດໍາເນີນການກະກຽມໂຄງການຂອງແມ່ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດສູງ, **AF** ຈະເສີມແຜນການລົງທຶນທີ່ມີໂຄງສ້າງລວມທັງການປ້ອງກັນຕະຟັງເຈື່ອນ, ຄອງກັນນໍ້າ, ການປັບປຸງຄອງ, ປະຕູນໍ້າ, ສະຖານີສູບນໍ້າ, ສວນສາທາລະນະແຄມແມ່ນໍ້າ ແລະ ການປຸກຕົ້ນໄມ້, ການເພີ່ມທະວີການລົງທຶນເພື່ອການປັບຕົວຕໍ່ກັບໄພພິບັດ ຢູ່ເມືອງໄຊ

(ຂ) ສ່ວນປະກອບ **1.2**: ການລົງທຶນທີ່ບໍ່ມີໂຄງສ້າງ: **ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ**. ຄຽງຄູ່ກັບການລົງທຶນທາງດ້ານກາຍະພາບ, ການອອກແບບຕົວເມືອງແບບຍືນຍົງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ວິທີແກ້ໄຂພື້ນຖານໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ເປັນທໍາມະຊາດ/ສີຂຽວຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນການອອກແບບການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາກິນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ອຸປະກອນການເຕືອນໄພນໍ້າຖ້ວມໃຫ້ພຽງພໍ, ພ້ອມທັງແຜນສຸກເສີນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ພ້ອມດ້ວຍການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນເພື່ອກະກຽມຄວາມພ້ອມການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກູ້ໄພຈາກໄພພິບັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ການໃຫ້ປຶກສາຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດພາຍໃຕ້ໂຄງການຍ່ອຍທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນຢູ່ຕໍ່ໄປ **1.2**. (i) ທົບທວນນະໂຍບາຍການວາງແຜນຜັງເມືອງ ແລະ ກອບວຽກຂອງສະຖາບັນ ສໍາລັບສປປລາວ; ແລະ (ii) ສະໜັບສະໜູນ ການວາງແຜນແມ່ບົດຂອງແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ບໍລິຄໍາໄຊ. ໜ້າວຽກຫຼັກໆປະກອບມີ: (i) ກໍານົດເງື່ອນໄຂໃນການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ຍຸດທະສາດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; (ii) ທົບທວນຄືນວິໄສທັດ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງແຜນແມ່ບົດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ; (iii) ການກະກຽມແຜນທີ່ພື້ນຖານ **GIS** ພ້ອມດ້ວຍທຸກແຜນທີ່ທີ່ມີຢູ່ກ່ອນໜ້ານີ້; (iv) ການປະເມີນແບບແຜນຜັງພື້ນທີ່; (v) ການພັດທະນາການແບ່ງເຂດແຜນທີ່ດ້ວຍລະຫັດ; ແລະ (vi) ການກະກຽມແຜນໂຄງລ່າງ; ແລະ (vii) ຮ່າງແຜນງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາລັບແມ່ບົດ.

(ຄ) ພາຍໃຕ້ອົງປະກອບຍ່ອຍນີ້, AF ຍັງຈະສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳທົດລອງທີ່ສາມາດດຳເນີນໂດຍອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວິທີແກ້ໄຂພື້ນຖານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ / ສີຂຽວທີ່ສາມາດອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃຕ້ອົງປະກອບຍ່ອຍ 1.1 ແລະ / ຫຼືພາຍໃຕ້ອົງປະກອບຍ່ອຍນີ້ຂຶ້ນກັບລັກສະນະ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີ. ອົງປະກອບຍ່ອຍ(1.2)ນີ້ຈະສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳທີ່ສາມາດສົ່ງເສີມຂະບວນການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (ກອງປະຊຸມ, ການສຳຫຼວດ ຫຼື ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການໄປຢ້ຽມຢາມການສຶກສາແລະອື່ນໆ) ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການບຸລິມະສິດ ແລະ ການພັດທະນາແຜນປະຕິບັດງານພ້ອມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນຂະໜາດ ນ້ອຍທີ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນສາມາດປະຕິບັດເພື່ອການສາທິດ. ການສະໜັບສະໜູນຢ່າງແຂງແຮງຈາກພາກເອກະຊົນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມ/ການນຳ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ (LWU), ກຸ່ມຊາວໜຸ່ມຈະໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້. ຢູ່ເມືອງໄຊ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ 2-3 ແຫ່ງ ທີ່ຢູ່ແຄມຕະຝັ່ງເບື້ອງຊ້າຍຂອງແມ່ນ້ຳ ມາວ-ຄໍ ຈະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນການປະຕິບັດງານເພື່ອຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປ່ອຍສິ່ງເສດເຫຼືອ (ຂອງແຂງ ແລະ ຂອງແຫຼວ) ລົງສູ່ແມ່ນ້ຳ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳໃຊ້ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ອີງໃສ່ ທຳມະຊາດ ແລະ ສີຂຽວ. ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຄາດວ່າພື້ນທີ່ທົດລອງຈະໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກ 2-3 ແຫ່ງເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ທີ່ເປັນມິດກັບທຳມະຊາດ/ ສີຂຽວອ່ອນ ເພື່ອປົກປ້ອງຕະຝັ່ງເຈື່ອນ ຈະມີຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຜະລິດ ແລະ ປ່ອຍສິ່ງເສດເຫຼືອ (ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ແລະ ຂອງແຂງ) ລົງໃນແມ່ນ້ຳໂດຍກົງເພື່ອຫລີກລ້ຽງ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງຂອງທະນາຄານໂລກຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ (OP / BP 4.10), ໄດ້ພັດທະນາກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGEF) ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄົນຊົນເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ. ໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງເພື່ອການແຊກແຊງໂຄງການ, ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການທີ່ ເໝາະ ສົມທາງດ້ານວັດທະນະ ທຳ ແລະ ຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ອາດຈະຖືກຫຼຸດຜ່ອນລົງ. EGEF ຈະສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນວ່າໂຄງການຈະແກ້ໄຂບັນຫາຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່ານີ້ແນວໃດ. EGEF ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງລັດຖະບານແຫ່ງສປປລາວ (GoL), ແລະ ນະໂຍບາຍປົກປ້ອງຕໍ່ກັບຄົນຊົນເຜົ່າ ຂອງ ທະນາຄານໂລກ WB (OP / BP. 4.10).

1.3 ນະໂຍບາຍທີ່ນຳໃຊ້ ຂອງທະນາຄານໂລກ ສຳລັບ ຄົນຊົນເຜົ່າ

ນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານໂລກ: ຄົນຊົນເຜົ່າ (OP/BP 4.10) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກຳນົດມາດຕະການການວາງແຜນພິເສດເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຊົນເຜົ່າທີ່ມີເອກະລັກທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສັງຄົມທີ່ໂດດເດັ່ນເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເປັນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດຢູ່ໃນຂະບວນການພັດທະນາ.

ນະໂຍບາຍໄດ້ ກຳນົດວ່າຊົນເຜົ່າສາມາດຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທາງດ້ານພູມສາດໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະຄືດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ) ຕິດພັນກັບດິນແດນບັນພະບູລຸດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດໃນເຂດເຫຼົ່ານີ້;
- (ຂ) ການລະບຸຕົນເອງ ແລະ ການລະບຸຕົວຕົນຂອງຜູ້ອື່ນໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມວັດທະນະທຳ ທີ່

ແຕກຕ່າງ;

(ຄ) ພາສາຊົນເຜົ່າ, ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກພາສາກາງຂອງຊາດ; ແລະ ການມີສະຖາບັນທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງ ຕາມຄິດຄອງປະເພນີ. ໃນຖານະເປັນເງື່ອນໄຂເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບການອະນຸມັດໂຄງການ, OP / BP 4.10 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ຜູ້ກູ້ຢືມດຳເນີນການຍິນຍອມໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ແລະ ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (FPIC) ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ໄດ້ຮັບ ຜົນກະທົບແລະສ້າງຮູບແບບການສະໜັບສະໜູນຊຸມຊົນຢ່າງກວ້າງຂວາງສຳລັບໂຄງການແລະຈຸດປະສົງຂອງມັນ.

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນສັງເກດວ່າ OP / BP 4.10 ໝາຍ ເຖິງກຸ່ມສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບ ບຸກຄົນ. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງ OP / BP 4.10 ຄື:

- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າກຸ່ມຄົນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບໂອກາດທີ່ມີຄວາມ ໝາຍ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນການວາງແຜນທີ່ມີຜົນ ກະທົບຕໍ່ພວກ ເຂົາເຈົ້າ;
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໂອກາດໃນການໃຫ້ກຸ່ມດັ່ງກ່າວມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ເໝາະສົມທາງດ້ານວັດທະນະທຳ; ແລະ
- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜົນກະທົບຂອງໂຄງການໃດທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພວກເຂົາຈະຖືກຫລີກລ້ຽງ ຫລື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນ ກະທົບ

2.0 ກອບນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ

2.1 ກອບນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ

2.1.1 ລັດຖະທຳມະນູນ ຂອງ ສປປ ລາວ (2015)

ສປປ ລາວ ບໍ່ມີນິຕິກຳສະເພາະ ສຳຫຼັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ແຕ່ ລັດຖະທຳມະນູນສະບັບເກົ່າ ປີ 1991 ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ໃນປັດຈຸບັນ ປີ 2015 (ພາກທີ ສີ, ມາດຕາ 34 – 51) ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ ປະຊາຊົນລາວທຸກຄົນມີສິດ ແລະ ພັນທະ ທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ໃນການພັດທະນາສ້າງສາປະເທດຊາດ. ລັດຖະທຳມະນູນ ໄດ້ກຳນົດວ່າ ສປປ ລາວ ເປັນລັດທີ່ມີ ຫຼາຍຊົນເຜົ່າ ແລະ ທຸກເຜົ່າມີສິດເທົ່າທຽມກັນ.

ມາດຕາ 8 ລະບຸໄວ້ວ່າ:

ລັດປະຕິບັດນະໂຍບາຍສາມັກຄີ ແລະ ສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ. ທຸກຊົນເຜົ່າລ້ວນແຕ່ມີ ສິດປົກປັກຮັກສາ, ເສີມຂະຫຍາຍຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນາທຳອັນດີງາມຂອງຕົນ ແລະ ຂອງຊາດ. ຫ້າມທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການ ແບ່ງແຍກ ແລະ ການປະພຶດ ທີ່ເປັນການ ຈຳແນກລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ. ລັດນຳໃຊ້ທຸກມາດຕະການ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຍົກລະດັບ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງທຸກຊົນເຜົ່າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 13 ກ່າວໄວ້ວ່າ ລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຍົກສູງລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ທັງ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ.

ມາດຕາ 19 ໄດ້ເນັ້ນຢ້າຄວາມສາຄັນຂອງການສ້າງໂຮງຮຽນ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາໃຫ້ແກ່ທຸກຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊົນເຜົ່າໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ມາດຕາ 35 ລະບຸໄວ້ວ່າ ພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກຍິງ-ຊາຍ, ຖານະທາງດ້ານສັງຄົມ, ລະດັບການສຶກສາ, ຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ຊົນເຜົ່າ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.

2.1.2 ນະໂຍບາຍຂອງຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ (1992)

ມະຕິຕົກລົງຂອງກົມການເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ວຽກງານຊົນເຜົ່າ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຊົນເຜົ່າມື້ງ (ນະໂຍບາຍຂອງຊົນເຜົ່າມື້ງ ປີ 1981) ປັບປຸງໃນປີ 1981 ເປັນຖະແຫຼງການທຳອິດຂອງນະໂຍບາຍຊົນເຜົ່າ ນັບຕັ້ງແຕ່ສ້າງຕັ້ງເປັນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນປີ 1975. ໃນນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວພະຍາຍາມປັບປຸງສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າມື້ງ, ແລະ ເພີ່ມຄວາມປອດໄພຂອງຊາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ໃນປີ 1992, ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາກາຍມະຕິຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານຂອງພັກ ກາຍເປັນນະໂຍບາຍເຜົ່າຊົນກຸ່ມນ້ອຍ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ວຽກງານຊົນເຜົ່າ. ໃນສະໄໝໃໝ່, ເຊິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບທຸກຊົນເຜົ່າ ພາຍໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ໃນນັ້ນບໍ່ມີມາດຕາທີ່ລະບຸສະເພາະສຳຫຼັບຊົນເຜົ່າ, ເປັນຄືດັ່ງມະຕິຕົກລົງບົນຫຼັກການທີ່ທຸກຊົນເຜົ່າ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານຕ່າງໆ ແລະ ຈະຕ້ອງລຶບລ້າງທຸກການແບ່ງແຍກ.

ນະໂຍບາຍທົ່ວໄປຂອງ ລັດຖະບານລາວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອ:

- ສ້າງຄວາມສຳນຶກເພື່ອຊາດ (ເອກະລັກປະຈຳຊາດ);
- ຄຳນຶງເຖິງຄວາມສະເໝີພາບລະວ່າງຊົນເຜົ່າ;
- ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງລະຫວ່າງກຸ່ມຊົນເຜົ່າໃນຖານະເປັນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວໃຫຍ່ຂອງລາວ;
- ແກ້ໄຂບັນຫາແນວຄວາມຄິດທີ່ແຂງກະດ້າງ ແລະ ອາຄາດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
- ປັບປຸງເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດ ຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ເທື່ອລະກ້າວ
- ເສີມຂະຫຍາຍ ໃຫ້ກວ້າງໄກທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ໃນດ້ານມໍລະດົກອັນດີງາມ ແລະ ເອກະລັກ ຂອງແຕ່ລະກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນວຽກງານການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ນະໂຍບາຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດ ເຊື້ອພະຍາດ ເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມຊົນເຜົ່າໄດ້ມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ມີອາຍຸຍືນຍາວ. ລັດຖະບານລາວ ໄດ້ຄາດຫວັງອະນຸຍາດການລົງທຶນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຂະຫຍາຍຕາໜ່າງດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ໂດຍ ປະສົມປະສານຢາສະໄໝໃໝ່ ແລະ ຢາພື້ນເມືອງ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານຊົນເຜົ່າທີ່ເປັນພະນັກງານລັດ, ພະນັກງານຊົນເຜົ່າບ້ານ, ຄົນພິການ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວທີ່ເສຍຊີວິດໃນກົດຈະກຳຕ່າງໆຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ.

ໄດ້ມີຄຳສັ່ງໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂາວສານໃນພື້ນທີ່ທ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍຜ່ານຫຼາຍວິທີການ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນລາຍການວິທະຍຸທີ່ຈັດເປັນພາສາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ, ມີແຜນແຜນການສົ່ງເສີມໃຫ້ຊ່ຽວຊານ ຜູ້ທີ່ສາມາດເວົ້າພາສາຊົນເຜົ່າໄດ້ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານ ວິທະຍາສາດ, ການຜະລິດ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ຄຳຖາມກໍ່ຄື ບຸກຄະລາກອນເຫຼົ່ານີ້ມີຢູ່ໃສ, ບໍ່ມີ.

ຄະນະກຳມະການຊົນເຜົ່າ ເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ສະພາແຫ່ງຊາດ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຮ່າງ ແລະ ປະເມີນ ກົດໝາຍທີ່ຍື່ນສະເໜີ ກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ, ຂົນຂວາຍເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງ ສະຖາບັນເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວັດທະນະທຳ ເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ (MoICT). ສະຖາບັນນາທາງສາຫຼັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ (ທາງການເມືອງ), ແນວລາວສ້າງຊາດ, ເຊິ່ງມີພະແນກວຽກງານດ້ານຊົນເຜົ່າ.

2.1.3 ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 (2016 - 2020)

ຈຸດປະສົງໂດຍລວມ ຂອງ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 (NSED) ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ສປປ ລາວ ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກ ສະຖານະປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ (LDC). ພ້ອມກັບໄດ້ກຳນົດ ສາມ ຜົນຮັບ ແລະ ແຕ່ລະຢ່າງໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍການປະຕິບັດງານ.

ໃນຖານະເປັນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ແມ່ນເພື່ອສ້າງບ້ານໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກາຍເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊົນນະບົດ ແລະ ມີການເຊື່ອມຕໍ່ພື້ນທີ່ເຫຼົ່ານີ້ ດ້ວຍຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ໄດ້ມີການລະບຸວ່າ ການພັດທະນາຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມເຕີມ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນສຳຫຼັບກຸ່ມຄົນຜູ້ທີ່ທຸກຈົນ, ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ຍັງຂາດເຂີນການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຕະຫຼາດ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ ທີ່ຍັງເປັນອຸປະສັກໃນການພັດທະນາ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ນະໂຍບາຍສະວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນດ້ານຕ່າງໆ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຂອງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງຮາກຖານຂອງຄົນຮຸ່ນໃໝ່.

ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ຄວາມສຳຄັນໃນການສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ພາກສ່ວນວັດທະນະທຳ ໂດຍການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າມູນເຊື້ອ ແລະ ວັດທະນະທຳ ບົນພື້ນຖານຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳຂອງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຮິດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານີ້ ໃນເວທີສາກົນ. ແຜນການຫ້າປີນີ້ ຍັງຍັງໄດ້ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໂດຍການສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ສຶກພາກພູມໃຈ ໃນລັກສະນະປະຫວັດສາດຂອງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ອາໄສຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ ແລະ ຜູ້ນຳ ອາວຸໂສ ຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງຄົນໃນຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ເປັນການຮັບປະກັນໃນການພັດທະນາ.

2.1.4 ກົດໝາຍທີ່ດິນ (2013)

ກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງສິດທິທີ່ດິນ ໃນ ສປປ ລາວ ລວມມີ ລັດຖະທຳມະນູນປີ 2003, ກົດໝາຍຊັບສິນ ປີ 1990, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ປີ 2004 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ມໍລະດົກ ແລະ ສິດທິການສືບທອດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ປັບປຸງ ປີ 2013.

ລັດຖະທຳມະນູນໄດ້ຮັບຮອງວ່າ ລັດຈະປົກປ້ອງສິດທິດ້ານຊັບສິນ ແລະ ມໍລະດົກ ຂອງສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ຂອງສ່ວນລວມ. ລັດຖະທຳມະນູນຍັງໄດ້ກຳນົດວ່າ ດິນທັງໝົດ ແມ່ນ “ມໍລະດົກຊອງຊາດ” ເຊິ່ງລັດຈະຮັບປະກັນການຊົມໃຊ້, ການຖ່າຍໂອນ ແລະ ສິດທິການສືບທອດທີ່ດິນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ. ໃນປີ 1990 ໄດ້ມີການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນ ແລະ ພ້ອມກັບໄດ້ກຳນົດຊັບສິນເປັນ ຫ້າ ປະເພດ ລວມມີ: ຊັບສິນແຫ່ງລັດ, ຊັບສິນລວມໝູ່; ຊັບສິນສ່ວນບຸກຄົນ, ຊັບສິນເອກະຊົນ (ເປັນຊັບສິນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດເອກະຊົນ ນອກເໜືອຈາກ ຊັບສິນສະສົມ ຫຼື ຊັບສິນສ່ວນບຸກຄົນ) ແລະ ຊັບສິນສ່ວນຕົວ (ເປັນຊັບສິນທີ່ຊົມໃຊ້ສ່ວນຕົວ). ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ຍັງໄດ້ກຳນົດຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຂອງດິນ, ຊັບພະຍາກອນໃຕ້ດິນ, ນ້ຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ສັດປ່າ ທີ່ລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ລັດຈະມອບສິດທິໃນການຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ໂອນຖ່າຍ ແລະ ການສືບທອດ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນອື່ນໆ (ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ ປີ 2003; ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ປີ 1990).

ດິນທັງໝົດແມ່ນເປັນຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ລັດຈະຕ້ອງປົກປ້ອງສິດທິໃນໄລຍະຍາວ ໂດຍຮັບປະກັນສິດທິການຊົມໃຊ້, ການຈັບຈອງ, ການຖ່າຍໂອນ ແລະ ການສືບທອດ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໄດ້ກຳນົດປະເພດຂອງດິນ (ດິນກະສິກຳ, ດິນປ່າໄມ້, ດິນພື້ນທີ່ນ້ຳ, ດິນອຸດສາຫະກຳ, ດິນຄົມມະນາຄົມ, ດິນວັດທະນະທາ, ດິນຮັກສາຄວາມສະງົບ ແລະ ປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ດິນກໍ່ສ້າງ) ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດສິດທິການຊົມໃຊ້ຂອງດິນແຕ່ລະປະເພດ. ພ້ອມດຽວກັນ, ກໍ່ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງອົງກອນພື້ນຖານ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ກອບສຳຫຼັບການລົງທະບຽນທີ່ດິນ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໄດ້ສະໜອງພື້ນຖານສຳຫຼັບສິດທິການລົງທະບຽນທີ່ດິນ ແລະ ກຳນົດໃບຢັ້ງຢືນເສຍພາສີທີ່ດິນ ແລະ ໃບຕາດິນ. ບຸກຄົນ ແລະ ອົງກອນຕ່າງໆ ເຂົ້າເຖິງທີ່ດິນໄດ້ໂດຍຜ່ານສິດທິການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ວຽກງານໃບຕາດິນທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ມີການອອກໃບຕາດິນມອບສິດຊົມໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງເປັນທາງການແບບຖາວອນ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໃນເມືອງ ແລະ ຊານເມືອງ, ສ່ວນວຽກງານການຈັດສັນທີ່ດິນ ເພື່ອການກະສິກຳ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໄດ້ມີການມອບສິດຊົມໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການແບບຊົ່ວຄາວ. ການຄອບຄອງທີ່ດິນໃນຊົນນະບົດ, ທີ່ເປັນພື້ນທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມອບຢ່າງເປັນທາງການ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ໃບຕາດິນເປັນຫຼັກຖານສິດນຳໃຊ້ແບບຖາວອນ ແລະ ໄດ້ສ້າງລະບົບໃບຢັ້ງຢືນການຊົມໃຊ້ທີ່ດິນແບບຊົ່ວຄາວ (ໃບຢັ້ງຢືນເສຍພາສີທີ່ດິນ) ສຳລັບ ດິນກະສິກຳ ແລະ ດິນປ່າໄມ້, ອະນຸຍາດໃຫ້ຊົມໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ, ສາມາດເປັນມໍລະດົກສອບທອດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຖ່າຍໂອນ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ໃຊ້ເປັນຫຼັກຄຳປະກັນໄດ້. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຍັງໄດ້ກຳນົດດັ່ງນີ້: ອະນຸຍາດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວເຊົ່າທີ່ດິນ ຈາກລັດໄດ້ເຖິງ 30 ປີ; ອະນຸຍາດໃຫ້ ລັດປ່ອຍເຊົ່າ ຫຼື ໃຫ້ຕ່າງຊາດສຳປະທານໄດ້; ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເກນກຳໄລທີ່ດິນ; ແລະ ຮັບປະກັນການຊິດເຊີ ຍໃນກໍລະນີລັດມີການເວນຄືນທີ່ດິນ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຍັງໄດ້ກຳນົດການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການຕັ້ງພູມລຳເນົາ ກ່ອນຈະຍື່ນເຖິງເຈົ້າໜ້າທີ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ກ່ອນທີ່ຈະຍື່ນເຖິງສານປະຊາຊົນ.

ປະຊາຊົນຫຼາຍຊົນເຜົ່າ ໄດ້ມີການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ເຊິ່ງມີການດັດປັບແບບບໍ່ຊໍ້າກັນ ໃນພື້ນທີ່ສູງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມີການປະຕິບັດກັນມານັບຫຼາຍເຊັ່ນຄົນ (ຕົວຢ່າງວ່າ ເປັນການປະຕິບັດຕາມປະເພນີ) ແລະ ເປັນການຍູ້ໜູນໂດຍຜ່ານທາງການປະຕິບັດຕາມພິທີກຳ ແລະ ປະເພນີ (Mann and Luangkhot 2008). ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທີ່ປະຕິບັດຕາມ ລະບົບປະເພນີ ແລະ ການຈັດສັນທີ່ມີຢູ່ຄວບຄູ່ໄປກັບລະບົບທີ່ເປັນທາງການ, ທີ່ໄດ້ມີການລິເລີ່ມມາແລ້ວກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອເປັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດຕາມປະເພນີ ໃຫ້ເຂົ້າກັບກົດໝາຍທີ່ເປັນທາງການ. ໃນພື້ນທີ່ຊົນນະບົດຫຼາຍໆແຫ່ງ ຂອງ ສປປ ລາວ ການຄວບຄຸມຊັບສິນທົ່ວໄປຂອງຊຸມຊົນ ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ຫຼື ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະ ໄດ້ສ້າງກົດລະບຽບທ້ອງຖິ່ນຂຶ້ນ ເພື່ອ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະ ການຈັດສັນທີ່ດິນ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນ ປີ 1990 ໄດ້ຄານຶງເຖິງການຮ່ວມມືກັນ ຫຼື ສິດທິຊັບສິນຂອງຊຸມຊົນໂດຍທົ່ວໄປ. ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 88 ປີ 2006 ວ່າດ້ວຍການອອກໃບຕາດິນ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 7 ໄດ້ລວມມີການອອກໃບຕາດິນຊຸມຊົນ ເພື່ອການຈັດສັນທີ່ດິນ ໂດຍລັດຖະບານ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ (ອົງການພັດທະນາສາກົນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ [USAID] 2013). ຫຼາຍຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າໄດ້ມີການກຳນົດເປັນພື້ນທີ່ທີ່ແນ່ນອນທາງດ້ານປະເພນີທີ່ເປັນພື້ນທີ່ສັກສິດ (ປ່າສັກສິດ) ນີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນແງ່ວັດທະນະທຳ ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ.

ພາຍໃຕ້ຮີດຄອງປະເພນີ ຫຼື ບັນດາກົດລະບຽບໃນຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໄດ້ຄວບຄຸມຊັບສິນທົ່ວໄປ ລວມມີ ພື້ນທີ່ດິນເຂດສູງ, ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ, ການຊົມໃຊ້ປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ ແລະ ປ່າສັກສິດ. ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນທຸກຄົນ ມີສິດຊົມໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ອາດຈະໄດ້ຮັບສິດທິການຊົມໃຊ້ໃນລັກສະນະດຽວກັນຈາກບັນດາບ້ານອ້ອມຂ້າງ. ລະບົບການຄອບຄອງທີ່ດິນຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາມາເປັນໄລຍະເວລາທີ່ຍາວນານ ແລະ ກົດລະບຽບອື່ນໆຈາກແຕ່ລະບ້ານ. ສຳລັບການຄອບຄອງທີ່ດິນຊຸມຊົນ ແມ່ນບໍ່ມີຂະບວນການລົງທະບຽນທີ່ເປັນທາງການ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະມີຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ກອບຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (World Bank 2006; Mann and Luangkhot 2008).

ຫຼາຍໆຄອບຄົວໃນຊົນນະບົດ ອາດມີການຖືສິດທິໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ດິນແບບບໍ່ເປັນທາງການ ຫຼື ກົດລະບຽບຕາມປະເພນີ. ສິດທິການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບນີ້ ຕາມປົກແລ້ວ ຈະຢູ່ໃນຮູບແບບ ດິນລ້ອກເຮືອນ, ດິນນາ ຫຼື ດິນໄຮ່. ສິດທິການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແບບນີ້ ອາດຈະໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕາມກົດລະບຽບທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ກົດລະບຽບອື່ນໆ ຈາກແຕ່ລະບ້ານ. ນາຍບ້ານອາດຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ເຊິ່ງເປັນວິທີການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ອາດຈະນໍາໃຊ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ດິນ ຫຼື ນໍາໃຊ້ໃນຄອບຄົວເພື່ອສະແດງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ ເພື່ອສະເໜີກັບພາກສ່ວນລັດ ເພື່ອຂໍອອກໃບຢັ້ງຢືນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ (LSC) (World Bank 2006; Mann and Luangkhot 2008; GTZ 2009).

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຍັງໄດ້ກຳນົດວ່າ ໃນກໍລະນີ ມີໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະ ເຊິ່ງນຳມາຍັງຄວາມສູນເສຍມາສູ່ຕົ້ນໄມ້, ຜົນລະປູກ ຫຼື ຕົກອາຄານຂອງເອກະຊົນ, ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ມີສິດທິຈະໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍຕໍ່ກັບຄວາມສູນເສຍດັ່ງກ່າວ.

2.1.5 ບັນດາເຄື່ອງມືສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂົ້າກັບຫຼັກການສິດທິມະນຸດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ. ພາກທີ ສີ່ ມາດຕາ 34 ເຖິງ 51 ໄດ້ອະທິບາຍສິດທິ ພື້ນຖານຂອງພົນລະເມືອງລາວ. ນອກນັ້ນ, ສິດທິພື້ນຖານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເຄື່ອງມືສາກົນ ແມ່ນຈະລວມ ຢູ່ໃນ ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດຫຼາຍສະບັບ ເຊັ່ນວ່າ ກົດໝາຍປົກປ້ອງສິດທິ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ ຂອງເດັກ, 2006 (ເບິ່ງ ຕາຕະລາງ ທີ່ 1). ລັດຖະບານລາວ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ສູນການຄົ້ນຄວ້າສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງຫຼັກໃນການສະໜັບສະໜູນ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດ້ານສິດທິມະນຸດ ພາຍໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍ່ຍັງມີໜ້າທີ່ໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ດຳເນີນການ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ. ສູນດັ່ງກ່າວ ນີ້ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ໂດຍ ດຳລັດ ເລກທີ 95 ລົງວັນທີ 11/07/06 ແລະ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 137 ລົງວັນທີ 24/07/2006. ສປປລາວ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ອົງການແຮງງານສາກົນ (International Labour Organization) ແຕ່ປີ 1964. ປະເທດໄດ້ລົງນາມ ໃນ 8 ອານຸສັນຍາ ຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ ເຊິ່ງ ໃນນັ້ນ ມີ 5 ໃນ 8 ອານຸສັນຍາຫຼັກ ຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ, ອານຸສັນຍາ 169 ວ່າດ້ວຍກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແມ່ນຍັງບໍ່ ທັນໄດ້ລົງນາມ.

ຕາຕະລາງ 1 ສິນທິສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາສາກົນ ໃນ ສປປ ລາວ.

ລຳດັບ	ຊື່ຂອງ ສິນທິສັນຍາ	ວັນທີ່ລົງນາມ	ວັນທີ່ຮັບເຂົ້າເປັນ ພາຄີ
1	ສິນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິທາງດ້ານພົນລະ ເຮືອນ ແລະ ດ້ານການເມືອງ	7 ທັນວາ 2000	29 ກັນຍາ 2009
2	ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິຂອງຄົນພິການ	15 ມັງກອນ 2008	29 ກັນຍາ 2009
3	ສິນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງບໍ່ ໃຫ້ບຸກຄົນຖືກບັງຄັບສູນຫາຍໄປ	29 ກັນຍາ 2008	ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ
4	ສິນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດທິ ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ແລະ ສະມາຊິກໃນ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ.	ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຊັນ	ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ
5	ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການຕໍ່ຕ້ານການທາລຸນ ແລະ ໃຊ້ຄວາມຮັ້ນແຮງອື່ນໆ, ການປະຕິບັດ ຫຼື ການ ລົງໂທດທີ່ໄຮ້ມະນຸດສະທຳ ຫຼື ການຍ້າຍຜູ້ສັກສີ	21 ກັນຍາ 2010	26 ກັນຍາ 2012
6	ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິຂອງເດັກ		8 ພຶດສະພາ 1991 (a)
7	ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບ	17 ກໍລະກົດ 1980	14 ສິງຫາ 1981

ການຈຳແນກຕໍ່ເພດຍິງ			
8	ສິນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ	7 ທັນວາ 2000	13 ກຸມພາ 2007
9	ສິນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ການກຳຈັດທຸກຮູບ ແບບຂອງການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ		22 ກຸມພາ 1974 (a)
10	ສິນທິສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການສໍ້ ລາດບັງຫຼວງ	10 ທັນວາ 2003	29 ກັນຍາ 2009
11	ຄຳຖະແຫຼງການຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດວ່າ ດ້ວຍສິດທິຂອງຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ		13 ກັນຍາ 2007

3.0 ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ

ຢູ່ ສປປ ລາວ, ມີ 49 ຊົນເຜົ່າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຢ່າງເປັນທາງການຈາກລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ພວກເຂົາຖືກຈັດປະເພດຕາມ 4 ຄອບຄົວທີ່ເປັນພາສາຊົນເຜົ່າ: ຄອບຄົວ ໄຕ-ກາດາຍ ປະກອບມີຊົນເຜົ່າລາວ, ລື້, ຜູ້ໄທ, ແລະ ກຸ່ມພື້ນທີ່ຕໍ່າ, ແລະ ກວມເອົາ 67% ຂອງພົນລະເມືອງທັງ ໝົດ. ຄອບຄົວມອນ - ຂະແມປະກອບມີກຸ່ມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ເຜົ່າຂະມຸ, ຂວານ, ແລະ ຊຳເຕົາ ເຊິ່ງກວມເອົາ 23% ຂອງປະຊາກອນທັງ ໝົດ. ກຸ່ມເຜົ່າມົ້ງ, ຢ້າວ, ແລະກຸ່ມຊົນເຜົ່າມົ້ງ - ເຕີນອື່ນໆກວມເອົາ 7%, ແລະກຸ່ມ ຊິໂນຕິບິຕັນ ກວມເອົາ 3% ຂອງພົນລະເມືອງແຫ່ງຊາດ. ໃນທົ່ວປະເທດ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າມີປະມານ 34% ຂອງພົນລະເມືອງທັງ ໝົດ ຂອງລາວ. ຄອບຄົວພາສາ 4 ພາສາຫຼັກໆນີ້ມັກຈະຖືກຈັດປະເພດຄືນ ໃໝ່ ໂດຍອີງຕາມ 3 ສະຖານທີ່ທາງດ້ານພູມສັນຖານເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນປະເພນີ ແລະ ເປັນທີ່ນິຍົມທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່, ມີ 3 ຂໍ້ນີ້ຖືກໃຊ້ທົ່ວໄປໂດຍທັງພະນັກງານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສັງຄົມພົນລະເຮືອນໃນເວລາທີ່ອະທິບາຍການຈັດປະເພດຂອງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າລາວ (ເຖິງແມ່ນວ່າການ ນຳ ໃຊ້ສາມປະເພດດັ່ງກ່າວໃນປະຈຸບັນແມ່ນທໍ່ຖອຍໃຈຢ່າງເປັນທາງການ, ພວກມັນຍັງຄົງຖືກນຳ ໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດໃນການປະຕິບັດ):

(i) ເຜົ່າລາວລຸ່ມ - ລາວລຸ່ມ (ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນລາວໄຕ), ເປັນກຸ່ມຕາມປະເພນີທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຕໍ່າ, ພື້ນຮ່ອມພູຂອງປະເທດທີ່ມີປະຫວັດສາດການປູກເຂົ້າ, ເຊື້ອຖິສາດສະໜາພຸດ ແລະ ປະສົມປະສານເຂົ້າໃນເສດຖະກິດຂອງຊາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບກຸ່ມລາວ - ໄຕ ແລະ ກວມເອົາປະມານ 65% ຂອງພົນລະເມືອງທັງໝົດ

(ii) ລາວເທິງ - ພູດອຍ ທີ່ອາໄສຢູ່ (ເປັນພູ) (ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມອນ - ຂະແມ), ກຸ່ມດັ່ງເດີມສ່ວນໃຫຍ່ມັກດຳລົງຊີວິດຢູ່ຕາມເນີນພູກາງ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນທຳການຜະລິດກະສິກຳທີ່ເຮັດໄຮ່ເລື້ອນລອຍ (ປູກເຂົ້າຕາມເປັນພູ, ປູກສາລີ) ລ້ຽງງົວຄວາຍຫຼາຍ. ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ອາໄສຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ ແລະ ມີບາງສ່ວນແມ່ນແຍກອອກຈາກວັດທະນະທຳເຂດທີ່ພຽງ. ຫຼາຍກຸ່ມສະແດງລະດັບຄວາມສະນິດສະນິມ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບວັດທະນະທຳ

ໄທ - ລາວ. ບັນດາກຸ່ມດັ່ງກ່າວແມ່ນປະຊາກອນເດີມຂອງອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ແລະປະກອບດ້ວຍກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ອອສໂຕຼ-ເອເຊຍຕິກ ຫຼື ມອນ-ຂະແມ (ປະມານ 25% ຂອງປະຊາກອນທັງ ໝົດ).

(iii) ລາວ ສູງ - ເຂດເນີນສູງຂອງລາວ (ຊີໂນ-ຕິເບຕັນມຽນມາ ແລະ ມັງ-ເອວມຽນ), ກຸ່ມທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ມັກເຮັດກະສິກຳ ທີ່ຫັນປ່ຽນໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ປູກເຂົ້າໄຮ່, ສາລີ, ແລະຕາມປະເພນີ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ປູກຝົນ. ຫຼາຍໆກຸ່ມ ນີ້ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ຂ້ອນຂ້າງຂຶ້ນມາຈາກພາກໃຕ້ຂອງຈີນແລະຫວຽດນາມແລະມີປະມານ 10% ຂອງ ປະຊາກອນທັງ ໝົດ.

ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຍັງສູງທີ່ສຸດໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າມອນ - ຂະແມ (42.3%) ແລະ ກຸ່ມມັງ - ມັຽນ (39,8%). ກຸ່ມ ລາວ - ໄຕໃຫຍ່ມີອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຕໍ່າກວ່າຊົນເຜົ່າອື່ນໆ (15,4%). ຊົນເຜົ່າມອນ - ຂະແມມີອັດຕາຄວາມທຸກ ຍາກຫຼາຍກວ່າ 2,5 ເທົ່າ ຂອງອັດຕາຂອງລາວ - ໄຕ ແລະ ເຫັນວ່າອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຫຼຸດລົງຂ້ອນຂ້າງຊ້າຖ້າ ທຽບໃສ່ຄົນລາວ - ໄຕ (ຜູ້ຢູ່ອາໄສໃນເຂດທົ່ງພຽງ).

4.0 ຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ ທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນກັບຊົນເຜົ່າ

ຄາດການວ່າ ໂຄງການຈະສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ຈາກຜົນການດຳເນີນໂຄງການຍ່ອຍ ໃນການຍື່ນ ສະເໜີ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຕະຝັງກັນເຈື່ອນ, ການປັບປຸງຄອງລະບາຍນ້ຳ, ເຂື່ອນກັນນ້ຳ ແລະ ປະຕູລະບາຍ ນ້ຳ, ແລະ ສ່ວນສາທາລະນະແຄມນ້ຳ. ກິດຈະກຳຂອງໂຄງການຍ່ອຍ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມ ຕົວເມືອງ ຈະສົ່ງຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍຫຼັກໆແລ້ວແມ່ນປະຊາຊົນ ເຊິ່ງວ່າຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຢູ່ເມືອງ ຈະບໍ່ຖືກລົບກວນຫຼາຍຈາກໂຄງການລົງທຶນສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດັ່ງກ່າວ. ຄາດວ່າ ການກໍ່ສ້າງ ຂອງ ໂຄງການລົງທຶນ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມຕົວເມືອງ ຈະນຳມາຍັງຜົນ ປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບ ແລະ ລະບົບນິເວດ ເຊັ່ນວ່າ: ການປ້ອງກັນລຳນ້ຳ ຈາກການ ຕົກຕະກອນ ເນື່ອງຈາກການໄຫຼປ່າຂອງນ້ຳ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງຕາຝັ່ງ, ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍທາງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ຈາກນ້ຳຖ້ວມ. ໂຄງການຈະຊ່ວຍສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ, ດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ ດີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະຊາຊົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຫດການນ້ຳຖ້ວມແບບກະທັນຫັນ ໃນອະດີດທີ່ຜ່ານ ມາ.

ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈະແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຊັດເຈນຂຶ້ນກັບປະເພດ, ຂອບເຂດ ແລະ ທີ່ຕັ້ງ ຂອງໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມຕົວເມືອງ. ສຳລັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່ຈະເຫັນ ໄດ້ວ່າປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ແລະ ໃນວົງທີ່ຈຳກັດ, ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ ຜົນກະທົບສະສົມກໍ່ ບໍ່ຄວນຈະມອງຂ້າມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສຳລັບປະຊາຊົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ພື້ນທີ່ ທີ່ມີການ ກຳນົດການກໍ່ສ້າງສວນສາທາລະນະຂອງສອງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ຜົນກະທົບຫຼັກ ແມ່ນການຍົກຍ້າຍ ແລະ/ຫຼື ການສູນເສຍທີ່ ດິນທາງນ້ຳ. ການປົກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນຄັ້ງທຳອິດ ຢູ່ແຂວງ, ໄດ້ມີການລະບຸວ່າ ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ກຳນົດ ທີ່ຈະສ້າງສວນສາທາລະນະແຄມນ້ຳ ແມ່ນປະຊາຊົນຊົນເຜົ່າ (ກຶມມຸ, ຜູ້ນ້ອຍ ແລະ ກາມຸກ).

5.0 ການກະກຽມການດຳເນີນການສຳຫຼັບກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ

ຜົນກະທົບທາງບວກຂອງໂຄງການ ຂຶ້ນກັບລະດັບຄວາມສຳເລັດໃນການສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ ກຸ່ມຜູ້ທີ່ອ່ອນແອ (ດ້ອຍໂອກາດ), ລວມມີ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ແມ່ຍິງ, ຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ໄວໜຸ່ມ/ເດັກນ້ອຍ. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ການເຂົ້າຮ່ວມຈາກກຸ່ມຄົນດັ່ງກ່າວ ໃນຂັ້ນຕອນການອອກແບບ ແລະ ວາງແຜນ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ເພື່ອ ໃຫ້ສາມາດຜ່ານຜ່າອຸປະສັກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ.

ການກໍ່ສ້າງໂຄງການຍ່ອຍສວນສາທາລະນະສອງແຫ່ງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນນ້ຳຖ້ວມ ຂອງໂຄງການຍ່ອຍ ອາດພົວພັນ ເຖິງການຄອບຄອງທີ່ດິນ ແລະ/ຫຼື ການຍົກຍ້າຍ, ເຊິ່ງເປັນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ທີ່ ອ່ອນແອ (ດ້ອຍໂອກາດ). ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນ ຂອງກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ ນະໂຍບາຍດ້ານສັງຄົມການປົກປ້ອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຊື່ອມເຂົ້າກັບຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຂອງແຜນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ກັບ ຊຸມຊົນ.

ການດຳເນີນການກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ ສຳລັບບັນດາໂຄງການຍ່ອຍໃນພື້ນທີ່ ທີ່ກຸ່ມຊົນເຜົ່າອາໄສຢູ່ ຕ້ອງມີ (ກ) ການຄັດເລືອກຂອງກຸ່ມທະນາຄານໂລກ ເພື່ອລະບຸວ່າ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ໂຄງການ ຫຼື ການຢູ່ ຮ່ວມກັນແບບເປັນກຸ່ມ; (ຂ) ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນປະຕິບັດການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມ ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບ ແລະ ກຳນົດຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານວັດທະນະທຳຢ່າງເໝາະສົມ; (ຄ) ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນປະຕິບັດການປົກສາຫາລິແບບ ອິດສະຫຼະ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ (FPICs) ກັບ ຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ໃນການນາທາງເປີດກວ້າງການ ປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນ ໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການ; (ງ) ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນກະກຽມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ແຜນພັດທະນາຊົນເຜົ່າ (ຫຼື ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ) ເພື່ອຕອບໂຈດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມກັງວົນ ຂອງຊົນເຜົ່າ, ສະໜອງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານວັດທະນະທຳຢ່າງເໝາະສົມ, ແລະ ຮັບປະກັນມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບ.

ລະດັບລາຍລະອຽດທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ກູ້ຢືມທຶນໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນວັກ (ຂ), (ຄ) ແລະ (ງ) ເປັນສັດສ່ວນກັບຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງໂຄງການທີ່ໄດ້ຍື່ນສະເໜີ ແລະ ການທຽບລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງ ຜົນກະທົບຈາກໂຄງການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທັງດ້ານບວກ ຫຼື ດ້ານລົບ.

5.1 ການກັນຕອງຕົວແທນຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ

ທະນະຄານໂລກ ຈະເຮັດການກັນຕອງກ່ອນໄລຍະການກະກຽມໂຄງການ, ເພື່ອກຳນົດວ່າມີກຸ່ມຊົນເຜົ່າອາໄສຢູ່ໃນ ເຂດພື້ນທີ່ໂຄງການຫຼືບໍ່ ຫຼື ມີການຢູ່ຮ່ວມກັນແບບເປັນກຸ່ມທີ່ສະໜິດແໜ້ນ. ໂດຍອີງໃສ່ ການຕັດສິນໃຈດ້ານ ເຕັກນິກ ຈາກວິຊາການດ້ານສັງຄົມ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ມີຄວາມຊຳນານດ້ານສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໃນພື້ນທີ່ຂອງ ໂຄງການ.

OP/BP 4.10 ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນກັບວິທີການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃນນີ້ ຈະຖືກຕິດຕາມໂດຍລູກຄ້າ ໃນການລົງທຶນ ໃຫ້ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ຖືກກຳນົດ ໃຂຂັ້ນຕອນກັນກອງ ວ່າມີໜ້າໃນເຂດ

ໂຄງການທີ່ຈະກໍ່ສ້າງ. ມັນລວມມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນດໍາເນີນການປະເມີນທາງສັງຄົມ ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບຈາກໂຄງການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ກັບຊົນເຜົ່າ ແລະ ເພື່ອກວດສອບທາງເລືອກຂອງໂຄງການ ສໍາລັບພື້ນທີ່ທີ່ອາດເກີດຜົນກະທົບທາງລົບ, ແລະເພື່ອພັດທະນາ ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ເປັນມາດຕະການພິເສດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ, ແລະ ມອບຜົນປະໂຫຍດດ້ານວັດທະນາທຳທິເໝາະສົມ.

5.2 ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ

ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ (SIA) ແມ່ນຂັ້ນຕອນການທົບທວນ ແລະ ການກຳນົດ ຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປັດຈຸບັນ ຫຼື ທີ່ໄດ້ຍື່ນສະເໜີໄປແລ້ວ ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ. ອີງຕາມການປະເມີນຜົນກະທົບຮ່ວມສາກົນ ຈະປະກອບມີຂັ້ນຕອນຂອງການວິເຄາະ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຜົນທີ່ເກີດຕາມມາຕໍ່ກັບສັງຄົມທັງທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ທັງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ຂອງແຜນຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ (ນະໂຍບາຍ, ລາຍການ, ແຜນການ, ໂຄງການຕ່າງໆ) ແລະ ທຸກຂັ້ນຕອນການປ່ຽນແປງທາງສັງຄົມທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວ.

ຄວາມກວ້າງ, ຄວາມເລິກ ແລະ ປະເພດຂອງການວິເຄາະໃນການປະເມີນສັງຄົມ ເປັນສັດສ່ວນກັບທຳມະຊາດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງຜົນກະທົບຈາກໂຄງການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜົນກະທົບທາງບວກ ຫຼື ທາງລົບ. ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ (SIA) ຄວນຈະລວມເຂົ້າກັບບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງໂຄງການ (ESIA) ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນກອບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນການວິເຄາະ ເພື່ອພັດທະນາແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ດ້ານສັງຄົມ (SMMP).

ໃນກໍລະນີທີ່ຂະບວນການກື່ນກອງ ທີ່ອະທິບາຍໃນຂໍ້ 5.1 ລະບຸກ່ຽວກັບການມີໜ້າຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ, ຂະບວນການປະເມີນທາງສັງຄົມສະເພາະດ້ານ ໂດຍສະເພາະຈະດໍາເນີນຕາມຫຼັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ OP 4.10. ນີ້ແມ່ນຂະບວນການເພີ່ມເຕີມ ຂອງຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອໂຄງການຍ່ອຍ. ອີງປະກອບສໍາຄັນ ຂອງການປະເມີນທາງສັງຄົມໂດຍສະເພາະເພື່ອຊົນເຜົ່າ.

- a) ຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະໜາດຂອງໂຄງການຍ່ອຍ, ການທົບທວນກອບໂຄງຮ່າງຈັດຕັ້ງ ເພື່ອນຳໃຊ້ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ອາໄສໃນຊຸມຊົນຖືກຜົນກະທົບ. ຕົວຢ່າງ, ໃດ້ມີ ໜ່ວຍງານຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ໂຄງສ້າງການຕັດສິນໃຈ ແລະ ຄວາມສໍາພັນຂອງພວກເຂົາກັບໜ່ວຍງານທ້ອງຖິ່ນເປັນແນວໃດ?
- b) ການເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດທະນາທຳ, ສັງຄົມ-ເສດຖະກິດ ແລະ ການເມືອງຊຸມຊົນ ຂອງ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ, ແລະ ຖ້າກ່ຽວຂ້ອງກັບເນື້ອທີ່ ແລະ ດິນແດນທີ່ເຂົາຄອບຄອງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ເຂົາໃຊ້ເພິ່ງພາດຳລົງຊີວິດ. ນີ້ອາດມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະດ້ານການດຳລົງຊີວິດ ຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ອາໄສຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເຊິ່ງອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການກໍ່ສ້າງທີ່ໄດ້ເງິນຂາກໂຄງການ.

- c) ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍ ຈະຖືກກຳນົດໃນຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ແລະ ຂະບວນການທີ່ສອດຄ່ອງກັບວັດທະນາທຳ ເພື່ອການປຶກສາຫາລື ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃນລະຫວ່າງການກະກຽມໂຄງການຍ່ອຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຈະຖືກກຳນົດກັບບັນດາຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍເຫຼົ່ານັ້ນ.
- d) ການປະເມີນ, ໂດຍອີງໄສການປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງອິດສະຫຼະ, ແລະ ການແຈ້ງການປຶກສາຫາລື, ກັບຊຸ່ມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານບວກ ຂອງໂຄງການຍ່ອຍ. ການປະເມີນນີ້ມີຄວາມອ່ອນໄຫວກັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນແອ ໃນຊຸ່ມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ການພິຈາລະນາສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ສາຍສຳພັນລະຫວ່າງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ແລະ ໂອກາດໃນການພັດທະນາທີ່ຈຳກັດ ເວລາທຽບກັບກຸ່ມຄົນອື່ນໆ.
- e) ການກຳນົດ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ໂດຍອີງໄສການແບບອິດສະຫຼະ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ກັບຊຸ່ມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ເປັນບັນດາມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບ, ຫຼື ຖ້າບັນດາມາດຕະການດັ່ງກ່າວໃຊ້ບໍ່ໄດ້, ການກຳນົດມາດຕະການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ, ຫຼີກລ້ຽງ, ຫຼື ທົດແທນ ຕໍ່ກັບຜົນກະທົບ, ແລະ ໜັ້ນໃຈວ່າກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ເໝາະສົມພາຍໃຕ້ໂຄງການຍ່ອຍ.

5.3 ການຕົກລົງເຫັນດີໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ

ນະໂຍບາຍດ້ານຊົນເຜົ່າຂອງທະນາຄານໂລກ ຕໍ່ກັບໂຄງການຍ່ອຍທີ່ທະນາຄານໂລກໄດ້ໃຫ້ທຶນ ຄືຕ້ອງມີຂັ້ນຕອນການຕົກລົງລົງເຫັນດີໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ໃນການນຳທາງເປີດກວ້າງການປະກອບສ່ວນດ້ານຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ. ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການ ການປຶກສາຫາລື ທີ່ແທດເໝາະກັບສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ອີງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ການອອກແບບວິທີການ, ໃຫ້ຄວາມໃສ່ໃຈເປັນພິເສດກັບຄວາມກັງວົນຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ, ໄວໜຸ່ມ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງໂອກາດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ເວທີສຳຫຼັບການສົນທະນາປຶກສາຫາລື ແມ່ນພາກສ່ວນທີ່ມີຢູ່ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການປຶກສາຫາລືທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພື້ນທີ່ໂຄງການ ແລະ ຮູບແບບຂອງຜົນກະທົບ. ວິທີການທີ່ນຳໃຊ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບຮູບແບບຂອງຜົນກະທົບຈາກໂຄງການທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນ (ຕົວຢ່າງ: ຄວາມອ່ອນໄຫວ (ຄວາມດ້ອຍໂອກາດ), ພາສາ ແລະ ການສື່ສານພົວພັນຮ່ວມກັບສັງຄົມໃຫຍ່ ຫຼື ຊຸມຊົນໃກ້ຄຽງ).

ຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລື ຕ້ອງຮັບປະກັນ:

- ປະຊາຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າຈະບໍ່ຖືກບີບບັງຄັບ, ກົດດັນ ຫຼື ຂົ່ມຂູ່ ໃນທາງເລືອກການພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ
- ຄວາມຍິນຍອມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຈະຕ້ອງມີຢ່າງພຽງພໍກ່ອນການອະນຸມັດ ຫຼື ການເລີ່ມປະຕິບັດກິດຈະກຳໃດໆ ແລະ ເຄົາລົບຄວາມຕ້ອງການເວລາຂອງຊົນເຜົ່າຕໍ່ກັບຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລື/ການຍິນຍອມ

- ປະຊາຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ (ມີ) ຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບ ຂອບເຂດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ ບັນດາກິດຈະກຳການພັດທະນາຕໍ່ກັບທີ່ດິນ, ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວປະກອບມີ ລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ບາດກ້າວ, ການປັ້ນກັບ ແລະ ຂອບເຂດ ຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳ; ຈຸດປະສົງ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການ; ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພື້ນທີ່ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ; ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງ ຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ; ບຸກຄະລາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນໂຄງການ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຂອງໂຄງການ. ໃນຂະບວນການນີ້ ອາດຈະລວມມີທາງເລືອກຂອງການບໍ່ຍິນຍອມ.

ການປຶກສາຫາລື ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ເປັນພາກສ່ວນ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ຕໍ່ກັບຂະບວນການຍິນຍອມ ແລະ ຂະບວນການປຶກສາຫາລື ຕ້ອງມີເອກະສານທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ. ການປຶກສາຫາລື ຄວນດຳເນີນການເປັນພາສາ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ ແລະ ມີເວລາໃນການກະກຽມທີ່ພຽງພໍ (ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງອາທິດ) ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າທຸກກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລືຢ່າງເຕັມຮູບແບບ ຂອງໂຄງການຍ່ອຍ ແລະ ການກະກຽມກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.

ການກະກຽມການປຶກສາຫາລື ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຮອບຄອບ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງໂຄງການຍ່ອຍ, ຜົນກະທົບທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສະພາບການຂອງຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ວິທີການປຶກສາຫາລືອາດລວມມີ:

- ການປະຊຸມກັບຊຸມຊົນ ທັງຈັດຮ່ວມກັນທັງໝົດ ແລະ ຈັດເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ;
- ການຈັດກຸ່ມສົນທະນາ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມການວາງແຜນ;
- ກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄອງການແບບເຕັມຮູບແບບ (ເອກະສານຂອງໂຄງການ, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນຕ່າງໆ), ໃນຮູບແບບທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ເຊັ່ນວ່າ ໂພສເຕີ ແລະ ແຜ່ນພັບ ແລະ ສຽງພ້ອມກັບຮູບພາບທີ່ເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ;
- ກຳນົດຜູ້ປະສານງານຢູ່ພາຍໃນຊຸມຊົນ (ບາງການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ ເພື່ອການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອະທິບາຍຄວາມໝາຍ ໃຫ້ຈະແຈ້ງໃຫ້ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃນຂະບວນການປຶກສາຫາລື);
- ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ, ອົງກອນເຜົ່າຊົນກຸ່ມນ້ອຍ (EMOs) ແລະ ອົງກອນສັງຄົມທ້ອງຖິ່ນອື່ນໆ ທີ່ກຸ່ມຊົນເຜົ່າລະບຸວ່າຢາກໃຫ້ມາມີສ່ວນຮ່ວມ;
- ໂອກາດການເຂົ້າຮ່ວມຂອງການປຶກສາຫາລືແຕ່ລະຄັ້ງ ຂອງການກະກຽມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

5.4 ການກະກຽມແຜນພັດທະນາຊຸມເຜົ່າ

ອີງຕາມນະໂຍບາຍ OP/BP 4.10 ຂອງທະນາຄານໂລກ, ເມື່ອການຄັດເລືອກລະບຸວ່າກຸ່ມຊຸມເຜົ່າທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມ, ຜົນຈາກການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ການປຶກສາຫາລືແບບອິດສະຫຼະ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈະໄດ້ນຳໃຊ້ໂດຍກຳນົດໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເພື່ອກະກຽມແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ (EGDP) ຂອງກຸ່ມຊຸມເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຍ່ອຍໂດຍສະເພາະ ແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ (EGDP) ຈະໄດ້ມີການສ້າງມາດຕະການຂຶ້ນມາ ຊຶ່ງຜູ້ກູ້ຢືມທຶນຈະຮັບປະກັນ ຄື: (a) ກຸ່ມຊຸມເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຈະມີວັດທະນະທຳ, ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມທີ່ ເໝາະສົມ; (b) ເມື່ອກຸ່ມຊຸມເຜົ່າໄດ້ຮັບຜົນກະທົບດ້ານລົບຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ ບັນດາຜົນກະທົບດ້ານລົບເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນ (ຫຼີກເວັ້ນ), ຫຼຸດຜ່ອນ, ບັນເທົາ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ. ແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ (EGDP) ຄວນໄດ້ຮັບການກະກຽມໃນຮູບແບບທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໃຫ້ເກີດຜົນ ແລະ ລະດັບຄວາມລະອຽດແມ່ນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນກັບໂຄງການທີ່ເຈາະຈົງ ແລະ ລັກສະນະຂອງຜົນກະທົບທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ.

ຕ້ອງການຢູ່ຈຸດໃດ, ແຜນການພັດທະນາກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ ຄວນຈະລວມມີບັນດາອົງປະກອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ດັ່ງທີ່ຕ້ອງການ (ສັດສ່ວນຂອງຂອບເຂດ, ຜົນປະໂຫຍດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆຂອງໂຄງການຍ່ອຍ):

- a) ຄວາມເປັນມາຂອງໂຄງການ ແລະ ບົດສະຫຼຸບບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ;
- b) ບົດສະຫຼຸບກອບທາງດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ອົງກອນ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບບັນດາກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ;
- c) ບົດສະຫຼຸບການປະເມີນທາງດ້ານສັງຄົມ ລວມມີທັງຂໍ້ມູນພື້ນຖານດ້ານປະຊາກອນ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ລັກສະນະດ້ານການເມືອງ ຂອງກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ, ທີ່ດິນ ແລະ ເຂດແດນ ທີ່ພວກເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງສືບທອດກັນມາ ຫຼື ນຳໃຊ້ຕະຫຼອດມາ ຫຼື ຄອບຄອງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເພິ່ງພາອາໄສ;
- d) ບົດສະຫຼຸບຂອງຜົນການປຶກສາຫາລືແບບອິດສະຫຼະ ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ກັບປະຊາຊົນກຸ່ມຊຸມເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການສະໜັບສະໜູນໃນວົງກວ້າງສຳຫຼັບໂຄງການຍ່ອຍ;
- e) ກອບເພື່ອຮັບປະກັນ ການປຶກສາຫາລືແບບອິດສະຫຼະ ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ກັບກຸ່ມຊຸມເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ໃນຊ່ວງເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳຂອງໂຄງການຍ່ອຍ;
- f) ບັນດາມາດຕະການເພື່ອຮັບປະກັນວ່າປະຊາຊົນກຸ່ມຊຸມເຜົ່າໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຕາມທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບຢ່າງເໝາະສົມ;
- g) ຄຳອະທິບາຍການຈັດຫາບັນດາອົງກອນຕ່າງໆ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊຸມເຜົ່າ;
- h) ບັນດາມາດຕະການ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນ, ບັນເທົາ ຫຼື ຊົດເຊີຍຕໍ່ກັບຜົນ;

- i) ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ແຜນການເງິນ ຂອງ ແຜນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ;
- j) ກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ຕໍ່ກັບ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜິດກະທົບ
- k) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຕິດຕາມກວດກາ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ຂອງ ແຜນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ພ້ອມກັບບັນດາຕົວຊີ້ວັດ ສໍາລັບການຕິດຕາມກວດກາ ທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ (ແຍກເປັນແຕ່ລະຊົນເຜົ່າ).

6.0 ການຈັດຕັ້ງອົງກອນ

ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ພ້ອມໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກ EDPD / PTRI ເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໜ້າວຽກດ້ານທະຫົນຫົນທາງ, ການພັດທະນາຕົວເມືອງ, ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ ແລະ ທາງບົກ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງການສະໜອງນໍ້າໃຊ້ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ ໃນພື້ນທີ່ຕົວເມືອງ. ມັນເປັນຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບກະຊວງໃຫຍ່ ປະກອບດ້ວຍບັນດາກົມກອງ ແລະ ສະຖາບັນຫຼັກ ຄື ກົມຂົວທາງ, ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ, ກົມພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ກົມອື່ນໆ. ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບການເຮັດປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ ແລະ ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ທ່າເຮືອ ແລະ ການສັນຈອນ, ການຂົນສົ່ງທາງນໍ້າ, ການກວດກາ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ. ໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮັບການດໍາເນີນການໂດຍ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ (PMU) ແລະ ພະແນກວິຊາການ ເຊິ່ງຈະມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການວາງແຜນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ດ້ານການປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂອງກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຈະມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງວິທີການປ້ອງກັນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຮ່ວມກັນ, ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ດ້ານການປ້ອງກັນ ໃຫ້ແກ ພະນັກງານ ພາຍໃນ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (MPWT).

ໂຄງການງົບປະມານເພີ່ມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດຂອງ ສປປລາວ ຈະໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃຕ້ຂະບວນການຂອງລັດຖະບານລາວ. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (MPWT) ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ PMU ຈະເປັນຜູ້ອອກແບບ ໂດຍຜ່ານ ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຈາກພະແນກຄື້ນຄວ້າສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ ຂອງສະຖາບັນໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (EDPD / PTRI). ໂດຍລວມແລ້ວ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປະສານງານ ຈະເປັນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື (DoPC). ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຈະມີໜ້າທີ່ໃນການວາງແຜນ ແລະ ການດໍາເນີນການບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມໃນຕົວເມືອງ ພາຍໃຕ້ພາກສ່ວນທີ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງ ໂຄງການ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຜ່ານໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄື ໂຄງການ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະສານງານ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມໃນຕົວເມືອງ ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ ປະສານງານ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກໃຫ້ກັບ ໜ່ວຍງານໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຂອງ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ ແລະ ບໍລິຄໍາໄຊ ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍ ໃນການດໍາເນີນ

ວຽກງານຕ່າງໆ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ. ໜ່ວຍງານໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຂອງ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຂອງ ແຂວງ ຈະສ້າງ ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (PIU) ເພື່ອມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການປ້ອງກັນ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຈະມີໜ້າທີ່ໃນການດໍາເນີນ ການ ວຽກງານຄວາມປອດໄພຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມໃນຕົວເມືອງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ດໍາເນີນການພາຍໃຕ້ ໂຄງການຂອງ ສປປ ລາວ.

ຂຶ້ນກັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະສົບການທີ່ເປັນມືອາຊີບ ໃນດ້ານການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການດໍາເນີນການປ້ອງ ກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ພະນັກງານ ຂອງ ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ແລະ ກົມການຮ່ວມ ຈະຕ້ອງການ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ເພີ່ມເຕີມ. ພວກເຂົາ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ມີທ່າອ່ຽມໃນການດໍາເນີນການ ດ້ານຄວາມຕ້ອງການ ຂອງກອບການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານການປ້ອງກັນ. ຕາຕະລາງທີ 3 ນໍາສະເໜີ ໜ້າທີ່ຫຼັກ ຂອງ PMU ແລະ ການປະສານງານ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຮ່ວມກັບລະຖະບານ ຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ຕອນຕະຫຼອດຊ່ວຍອາຍຸຂອງໂຄງການ, ໂດຍສະເພາະ ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.

ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂອງກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ (ພາຍໃຕ້ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ) ຈະໃຫ້ຄໍາ ອະທິບາຍແຕ່ລະໜ້າວຽກ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດໍາເນີນການ ຂອງ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມ ສ່ຽງຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ. ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຈະທົບທວນຄືນການຄັດເລືອກບົດລາຍງານ ທີ່ໄດ້ກະກຽມໂດຍ ໜ່ ວຍງານໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຂອງ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ ແລະ ກະກຽມຮ່າງ ເງື່ອນໄຂ ຕ່າງໆໃນການອ້າງອີງ ຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອການກະກຽມແຜນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍໂດຍຫຍໍ້ (ARAP), ຖ້ານໍາໃຊ້, ແລະ ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (EGDP), ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ເອກະສານແຜນການຕ່າງໆ (ເຊັ່ນ ARAP ແລະ EGD) ຈະໄດ້ຢາຍໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍ ໃນຊ່ວງເວລາການປຶກສາຫາລື. ບັນຫາ ຕ່າງໆ ແລະ ການສັງເກດເຫັນ ຈາກການປຶກສາຫາລື ຈະໄດ້ຮັບການບັນທຶກ. ເອກະສານ ຈະມີສ່ວນພົວພັນເຖິງການ ເຜີຍແຜ່ສູ່ສາທາລະນະຊົນ ແລະ ຍື່ນໃຫ້ກັບທະນາຄານໂລກເພື່ອການກວດກາຄືນ.

ອົງປະກອບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ (ອົງປະກອບ ທີ3) ຂອງ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ໃນພາກພື້ນ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ສໍາຫຼັບ ສປປ ລາວ ຈະສະໜັບສະໜູນ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງ ໂຄງການຍ່ອຍ, ກວມເອົາການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ໂຄງຮ່າງຈັດຕັ້ງ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນ ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ການປະສານງານ, ວິຊາການ ແລະ ບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນ, ລວມມີການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ກອບການຄຸ້ມຄອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆລວມຢູ່ໃນ ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ, ແລະ ການລາຍງານ. ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກອບຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈະລວມມີ ການພັດທະນາ ເຄື່ອງມືປ້ອງກັນສະເພາະເຂດ, ລວມມີຄໍາໃຊ້ຈ່າຍຂອງພະນັກງານ, ເດີນທາງ, ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການແປພາສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ. ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ປະເມີນໂດຍ

ທະນາຄານໂລກ ແລະ ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ຄາດຄະເນປະມານເປັນ -----ໂດລາອາເມລິກາ (ເບິ່ງໃນຫົວຂໍ້ 9.4

ຕາຕະລາງ 2 ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຫຼັກ ສໍາຫຼັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກອບການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ວົງຈອນຂອງ ໂຄງການຍ່ອຍ	ກົມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວບ ຄຸ້ມໄພພິບັດ	ກົມໂຍທາທິການ ທາງນໍ້າ- ໜ່ວຍ ງານຄຸ້ມຄອງໂຄງ	ຍທຂ ແຂວງ(ເຈົ້າຂອງໂຄງການຍ່ອຍ -ໜ່ວຍ ງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ)
ການກັ່ນຕອງ	<p>ແນະນໍາບັນດາຜູ້ສະໜັກ ແລະ ຜູ້ທີ່ ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍ ກ່ຽວກັບວິທີ ການປ້ອງກັນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.</p> <p>ທົບທວນທັດສະນະ/ແນວຄວາມ ຄິດ ແລະ ກັ່ນຕອງການປ້ອງກັນ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແນະນໍາບັນດາຜູ້ສະໜັກ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລັກສະນະ ແລະ ເນື້ອ ຫາ ຂອງເອກະສານການປ້ອງກັນ ແລະ ມາດຕະຖານຕ່າງໆ ເພື່ອໄດ້ ຮັບການກະກຽມ.</p>	<p>ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ສິດ ຈາກ EDPD</p>	<p>ປະເມີນການປ້ອງກັນບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ກ່ອນຂະບວນການກະກຽມ ລວມມີການກັ່ນຕອງ ບັນດາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ.</p> <p>ອະທິບາຍການປ້ອງກັນບັນຫາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນແບບການກັ່ນຕອງການປ້ອງກັນ ຈະຕ້ອງແນບ ມາພ້ອມກັບບົດສະເໜີຂອງໂຄງການຍ່ອຍ.</p>
ການກະກຽມ	<p>ແນະນໍາບັນດາຜູ້ສະໜັກ ໃນດ້ານ ການປ້ອງກັນບັນຫາຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ ຕ້ອງການ.ຮັບສະໜັກ ທີ່ປຶກສາ ດ້ານຄວາມປອດໄພດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມເພື່ອສະ ໜັບສະໜູນການກະກຽມ, ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ເອກະສານດ້ານການປ້ອງ (ເຊັ່ນ ESMP, EGDP, ARAP).</p>	<p>ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ສິດ ຈາກ EDPD</p>	<p>ກະກຽມການປ້ອງກັນດັ່ງທີ່ຕ້ອງການ ເຊັ່ນວ່າ ການ ປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນ ແລະ/ຫຼື ການເກັບກໍາຂໍ້ ມູນ.</p> <p>ອອກແບບມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ກະກຽມ ເອກະສານ ເຊັ່ນວ່າ ESMP, RAP, EGDP, ECoP, ແລະ ອື່ນໆ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນກັບ DOW. ຖ້າຫາກເໝາະສົມ ເປີດເຜີຍຮ່າງ ເອກະສານການປ້ອງກັນ ພ້ອມກັບ ບົດສະເໜີ ໂຄງການຍ່ອຍ ຕໍ່ກັບບັນດາຊຸມຊົນທີ່ຖືກຜົນ ກະທົບກ່ອນກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ/</p>

<p>ການທົບ ທວນຄືນ ແລະ ການຮັບຮອງ</p>	<p>ທົບທວນບົດສະເໜີການປ້ອງກັນ ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານ ສັງຄົມຂອງບັນດາໂຄງການຍ່ອຍ. ປະເມີນຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງຂະບວນ ການປະເມີນການປ້ອງກັນ ແລະ ການປົກສາຫາລື. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ຂັ້ນຕອນອື່ນອີກ ຖ້າເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນ. ປະເມີນຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງເອກະສານ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ. ຖ້າ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີການດັດແກ້ໃຫ້ ເໝາະສົມ ແລະ ປະເມີນຄືນໃໝ່ກ່ອນການ ຮັບຮອງຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຖ້າຫາກກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ທຽບກັບ OP/BP4.10 ຂອງທະນາຄານ ໂລກ) ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຕ້ອງໃຫ້ ພວກເຂົາມີຄວາມເປັນອິດສະຫຼະ ກ່ອນ ແລະ ການຮັບຮອງການຍິນ ຍອມ ໃຫ້ບັນດາກິດຈະກຳຂອງ ໂຄງການຍ່ອຍມີຜົນຕໍ່ກັບເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ການ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນການປ້ອງກັນສູ່ ສາທາລະນະຊົນ ຢູ່ໃນ website ພາຍຫຼັງການອະນຸມັດໂຄງການ.</p>	<p>ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ສິດ ຈາກ EDPD</p>	<p>ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ (MPWT/DOW) ຈະ ທົບທວນບົດສະເໜີເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຍື່ນບົດສະເໜີໂຄງການຍ່ອຍ ພ້ອມກັບເອກະສານ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງໄວ້. ຖ້າຫາກ ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ ຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອໃຫ້ດຶງກັບ ກອບ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ການສະໜອງນະໂຍບາຍປ້ອງກັນ. ຍື່ນບົດສະເໜີ ອີກຄັ້ງ ພ້ອມກັບເອກະສານ ແລະ ມາດຕະການ ປ້ອງກັນສະບັບປັບປຸງ ດັ່ງທີ່ຕ້ອງການ. ກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທຸກ ສະບັບ ຈະໄດ້ຮັບການລວບລວມ ແລະ ພິຈາລະນານຳໃຊ້. ກະກຽມແຜນງານດັ່ງທີ່ຕ້ອງການ ຖ້າຫາກວ່າ ໂຄງການຍ່ອຍອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ອົງກອນຊຸມ ຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ (ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ອົງກອນຊຸມຊົນຕ່າງໆ[CBOs]).</p>
--	--	---	--

ຕາຕະລາງ 3 (ຕໍ່)

ວົງຈອນຂອງໂຄງການຍ່ອຍ	ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ / ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ		ຍທຂ ແຂວງອຸດົມໄຊ, ໜ່ວງານໂຍທາທິການທາງນໍ້າ (ຕາມ ເຈົ້າຂອງໂຄງການຍ່ອຍ)
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ທົບທວນ ເອກະສານປ້ອງກັນ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ຊ່ວງເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຍ່ອຍ. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການດັດແກ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຈໍາເປັນ. ທົບທວນ ແລະ ອະນຸມັດແຜນດໍາເນີນງານ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ກະກຽມໃນຊ່ວງເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຍ່ອຍ.	ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ສິດ ຈາກ EDPD	ເຜີຍແຜ່ເອກະສານການປ້ອງກັນສະບັບສຸດທ້າຍ ມີຜົນກະທົບແນວໃດແດ່ຕໍ່ກັບຊຸມຊົນ. ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ເອກະສານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນ. ເມື່ອກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ທຽບກັບ OP/BP4.10 ຂອງທະນາຄານໂລກ) ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ລວມທັງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.
ການປະເມີນຜົນ	ຮັບປະກັນການລວບລວມ ແລະ ການທົບທວນ ການປ້ອງກັນບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຢູ່ໃນຊ່ວງເຄິ່ງກາງ ແລະ ຊ່ວງສຸດທ້າຍ ຂອງການປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ ລວມມີ ບົດຮຽນທີ່ສາມາດຖອດຖອນໄດ້ ຫຼາຍໆກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນດ້ານຄວາມຍືນຍົງຂອງແຕ່ລະໂຄງການຍ່ອຍ.	ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ສິດ ຈາກ EDPD	.ຕິດຕາມ ແລະ ປະກອບເອກະສານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ ເມື່ອກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ທຽບກັບ OP/BP4.10) ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ລວມທັງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງມາດຕະການປ້ອງກັນ. ເມື່ອກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ທຽບກັບ WB OP / BP4.11) ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຝຶກຫັດການປະເມີນ

7.0 ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ການຕິດຕາມກວດກາ ແມ່ນພາກສ່ວນຫຼັກຂອງ ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃນຊ່ວງເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ. ບົດລາຍງານ ການຕິດຕາມກວດກາ ປະຈໍາເດືອນ, ໄຕມາດ-ແລະ ທຸກໆເຄິ່ງປີຈະໄດ້ຮັບການດໍາເນີນການ ເປັນແຕ່ລະກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ລະບຸສະເພາະ ເພື່ອ:

- ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;

- ຮັບປະກັນທັງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຂອງຂະບວນການປະເມີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
- ສ້າງ ພະຍານຫຼັກຖານ ແລະ ປະສິດທິພາບ ບົນພື້ນຖານການປະເມີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ;
- ໃຫ້ໂອກາດໃນການລາຍງານຜົນ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາເຄື່ອງມືປ້ອງກັນຜົນກະທົບ ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ.

ສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບການສະເໜີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງໂຄງການຍ່ອຍ, ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຈະດໍາເນີນການຕິດຕາມກວດກາບັນດາກິດຈະກຳ ໃນຊ່ວງເວລາ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ESMPs/EGDP/ARAP/RAP ເພື່ອການິດຂອບເຂດ ເພື່ອໃຫ້ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະສິບຜົນສໍາເລັດ. ການຕິດຕາມກວດກາຈະເນັ້ນໃສ່ ສາມ ດ້ານຫຼັກ, ລວມມີ:

(i) ການຕິດຕາມກວດກາຄວາມສອດຄ່ອງຂອງກາປະຕິບັດງານ: ເພື່ອກວດສອບວ່າ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ໄດ້ມີການພິຈາລະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ໃນຊ່ວງເວລາການກະກຽມໂຄງການຍ່ອຍ, ບັນດາວຽກງານຕິດຕາມ ຈະສຸມໃສ່ການຮັບປະກັນ ປະສິດທິພາບຂອງ ການປະຕິບັດ ກອບຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂະບວນການ. ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ພະນັກງານຊ່ຽວຊານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈະຮັບປະກັນການສຶກສາໂຄງການຍ່ອຍ ດໍາເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່ອງໄວ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ລັດຖະບານລາວ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ ທະນາຄານໂລກ.

ບັນດາການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຈະລວມເຖິງ ການປະເມີນຜົນ ເງື່ອນໄຂໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດໍາເນີນງານໃນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ໂດຍຫຍໍ້ ແລະ ກວດຈາກຳກ່ຽວຂ້ອງ ກັບແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ;

- ບັນດາຄໍາຮ້ອງທຸກ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂບັນຫາໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອາດຕ້ອງມີການແກ້ໄຂໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າດັ່ງທີ່ກຳນົດໃນກອບຄຸ້ມຄອງທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
- ການເຮັດເອກະສານໂຄງການສົມບູນວ່າດ້ວຍການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຖ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມີການນໍາໃຊ້, ລວມມີ ການສູນເສຍຊີວຄາວ ແລະ ຖາວອນ;
- ການປະເມີນຄຸນນະພາບວຽກງານການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນັ້ນຄວນຖືກນໍາໃຊ້ຕາມຄວາມຕ້ອງຂອງໂຄງການລົງທຶນໃນອານາຄົດທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເບື້ອງຕົ້ນ, ເຊິ່ງລວມເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ວິຖີຊີວິດ; ແລະ
- ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບໃນເວລາມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍ ໃນຕົວວັດແທກທີ່ອາດຕ້ອງການແຜນການແຊກແຊງ, ເຊັ່ນ, ຖ້າປະຊາຊົນກຸ່ມຕ່າງໆ (ຄົນຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ - ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຍິງ/ຊາຍ, ຜູ້ອາວຸດໂສ ແລະ ຜູ້ເສຍອົງຄະ, ຜູ້ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ໄສ, ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກ, ອື່ນໆ) ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງພຽງພໍ ຈາກໂຄງການຍ່ອຍທີ່ມີທ່າແຮງ.

ໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປະຕິບັດການຕິດຕາມຄວນກວມເອົາການກວດສອບລະຫວ່າງ ການກໍ່ສ້າງ ໂຄງການຍ່ອຍ ເພື່ອກວດສອບວ່າເງື່ອນໄຂໃດທີ່ມີການອອກ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາອະນຸຍາດ. ໂຄງການກໍ່ສ້າງທີ່ ມີປະສິດທິພາບ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ໄລຍະຮູ້ຖອນ ຈະເປັນຄວາມຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ການປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດສອບໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

(ii) ການຕິດຕາມກວດກາຜົນກະທົບ: ເມື່ອໂຄງການຢູ່ໃນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການ ຕິດຕາມມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການຍ່ອຍຄວນເປັນໜ້າທີ່ຂອງ ໜ່ວຍງານການອອກແບບຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ. ມີການຄາດການໄວ້ວ່າເອກະສານປ້ອງກັນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຮັບ ໜ້າ ແລະ ໜ່ວຍງານການອອກແບບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຈະຕິດຕາມກວດກາຮັບປະກັນວຽກງານດຳເນີນໄປຕາມ ຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນແລ້ວວ່າດ້ວຍບັນດາມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ (ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານລາວ ແລະ ທະນາຄານໂລກ).

ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ຂອງຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ ຈະວັດແທກ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຜົນກະທົບເຖິງບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ ແລະ ຊຸມຊົນ ຈະໄດ້ມີການຮັກສາລະດັບມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດ ກ່ອນຊ່ວງໂຄງການ, ຫຼືດີກວ່າເກົ່າ;
- ຜົນກະທົບທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງເພດ ທີ່ຄວນຫຼີກລ້ຽງ, ຫຼຸດ ຫຼື ແກ້ໄຂ;
- ການປັບປຸງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ເທົ່າຊ່ວງໄລຍະກ່ອນໂຄງການ; ແລະ
- ການຈັດການຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ຫຼື ຂັດແຍ່ງ.

ເພື່ອທີ່ຈະວັດແທກຜົນກະທົບເຫຼົ່ານີ້, ກ່ອນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຈະຕ້ອງລະບຸ:

- ໂຕຊີ້ວັດສະເພາະທີ່ຈະຖືກກວດສອບໂດຍໃຊ້ຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດ;
- ກຳນົດວິທີວັດແທກໂຕຊີ້ວັດ ເປັນປະຈຳ; ແລະ
- ກຳນົດການຕິດຕາມບັນດາເຫດການຫຼັກ(ຕົວຢ່າງ: ຊ່ວງເຄິ່ງກາງ ຂອງຂະບວນການແຜນດຳເນີນງານໃນ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ໂດຍຫຍໍ້, ຖ້ານຳໃຊ້)

(iii) ການຕິດຕາມກວດກາຜົນກະທົບສະສົມ: ຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກໂຄງການຍ່ອຍ ທີ່ແຂວງອຸດົມໄຊ ຈະຖືກຕິດຕາມກວດກາເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມຄືບໜ້າອື່ນໆທີ່ອາດມີຂຶ້ນ.

ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າຊັບສິນທາງປັນຍາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ກຸ່ມຜູ້ຕິດຕາມຈະ ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ. ອົງປະກອບຂອງກຳມະການຊຸດນີ້ ຈະຂຶ້ນກັບການປຶກສາຫາລື ແບບອິດສະຫຼະ, ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ແລະ ຈະສ້າງໜ່ວຍງານໂຄງຮ່າງຕັດສິນຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ຕະຫຼອດເຖິງເຖິງຂໍ້ກຳນົດເລື່ອງເພດ ແລະ ຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງກັນ. ກຸ່ມຕິດຕາມນີ້ ຈະທົບທວນ ບົດລາຍງານ ຕິດຕາມທາງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມທີ່ອະທິບາຍໄວ້.

8.0 ກິນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ

ໃນຖານະທີ່ເປັນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຂອງ ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຈະໄດ້ສ້າງຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ຮ່ວມກັບ ຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ, ແລະ ຂັ້ນ ເມືອງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ. ຄະນະກຳມະການເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຜົນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ການຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມຄັບຂ້ອງໃຈ ຂອງກຸ່ມຊົນເຜົ່າ. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ຈະປະກອບມີ ຕົວແທນຈາກ ປະຊາຊົນ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ, ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ແລະ ອົງກອນຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ນອກຈາກນັ້ນ ກໍຍັງມີ ຕົວແທນຈາກຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂັ້ນ ເມືອງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ໜ່ວຍງານການດຳເນີນການໂຄງການ. ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາອາຍຸຂອງໂຄງການຍ່ອຍລວມທັງໄລຍະເວລາທີ່ປົກຄຸມໃນໜ້າທີ່.

ການປຶກສາຫາລືກັບ ສະມາຊິກກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ຈະໄດ້ຈັດຂຶ້ນກ່ອນຂະບວນການວາງແຜນຂອງໂຄງການ. ກ່ອນການເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການຍ່ອຍ, ຜູ້ນຳໝູ່ບ້ານ ຈະໄດ້ເຮັດການສຳຫຼວດທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບໂດຍທາງກົງ. ຜູ້ນຳໝູ່ບ້ານ ຈະໄດ້ເຮັດການ ການປຶກສາຫາລື ກັບ ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບແລະ ຂະບວນການທັງໝົດຈະໄດ້ເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ທຸກໆການຮ້ອງຮຽນຈະຕ້ອງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ການຮ້ອງຮຽນດ້ວຍປາກເປົ່າ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັນທຶກໃນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ຈາກ ສະມາຊິກກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບແລະ ໄດ້ຮັບການບັນທຶກຢ່າງເໝາະສົມ ຈາກຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ແຕ່ລະຂັ້ນ (ຊຸ່ມ, ເມືອງ, ແຂວງ). ແບບ ຫຼື ຟອມ ມີໄວ້ເພື່ອການບັນທຶກນັ້ນສາມາດພັດທະນາ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າໃຈງ່າຍຕໍ່ກັບການບັນທຶກ. ສະມາຊິກກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈະບໍ່ໄດ້ເສຍທຸກຄ່າທຳນຽມດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ກົດໝາຍ ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການຮ້ອງຮຽນ. ການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກຮູບແບບຂອງການດຳເນີນກິດຈະກຳໂຄງການຍ່ອຍ ຈະໄດ້ຮັບການ ດຳເນີນການໂດຍການເຈລະຈາກັນ ຈົນເກີດມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈທີ່ສຸດ. ຂະບວນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ແມ່ນເພື່ອສະໜອງ ການກຳນົດເວລາ ແລະ ກິນໄກຄວາມໂປ່ງໃສ ເພື່ອນຳສະເໜີ ແລະ ແກ້ໄຂ ທຸກໆຄວາມຂ້ອງໃຈ ຂອງ ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນກິດຈະກຳໂຄງການຍ່ອຍ. ຂະບວນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນນີ້ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຂະບວນການແກ້ໄຂການຮ້ອງຮຽນຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ການສະໜອງກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ ແຕ່ວ່າເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຂ້ອງໃຈຕ່າງໆຂອງສະມາຊິກກຸ່ມຊົນເຜົ່າແລະ ການຮ້ອງຮຽນແບບທັນເວລາ, ເຮັດໃຫ້ພ້ອມສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ແລະ ຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະ ຂະໜາດທີ່ແຕກຕ່າງກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບ ຈາກການດຳເນີນກິດຈະກຳໂຄງການຍ່ອຍ.

ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອສະມາຊິກ ຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ ຖືກຜົນກະທົບ ນຳມາຍັງການຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຄງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ແກ້ໄຂ. ຂະບວນການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຮຽນ ຈະຕ້ອງມີມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານທີ່ເໝາະສົມ, ລວມມີເວລາທີ່ຕ້ອງການໃນການໃຫ້ຄຳຕອບກັບການຮ້ອງຮຽນ ແລະ ບໍ່ມີການເກັບຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄິດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆກັບປະຊາຊົນ. ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຄວນຈະກຳນົດ ວິທີ

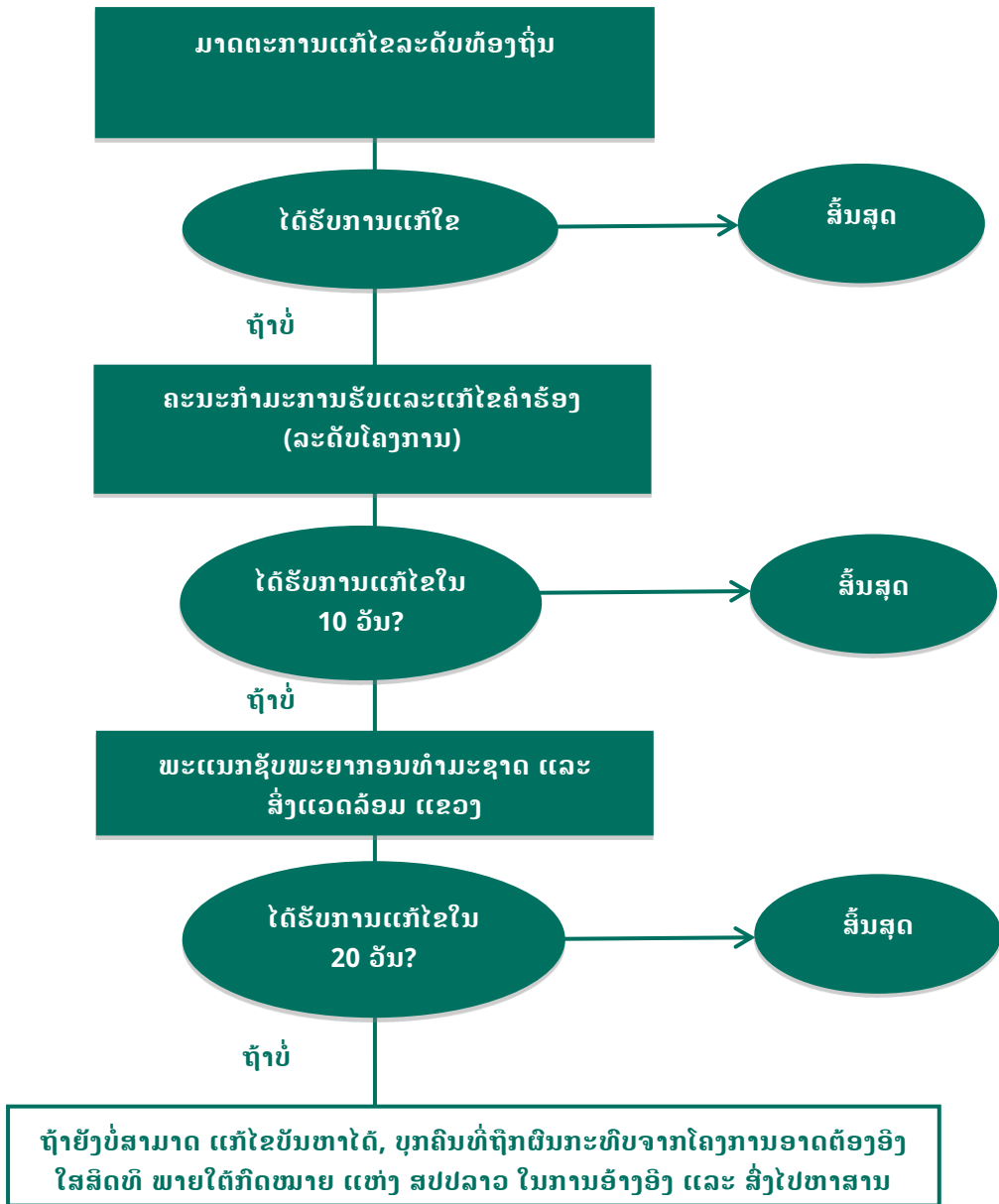
ທາງອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເສຍຫາຍ ຖ້າຫາກວ່າຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະນຳໃຊ້ໄດ້ຕໍ່ກັບ ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ.

ກອບການຄຸ້ມຄອງທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ລວມມີບັນດາລາຍະອຽດ ດ້ານກົນໄກການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ ຂອງ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ. ການຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຈາກກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບໂດຍທາງກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ ຈາກການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກິດຈະກຳໂຄງການຍ່ອຍ ຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ (GRC) ໂດຍ ຜ່ານ ກົນໄກການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ ຂອງ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ ມີຢູ່ໃນແຜນ ວາດ 1.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຜູ້ຮ້ອງຮຽນມີສິດໃນການສະເໜີຄຳຮ້ອງຮຽນໂດຍກົງ ຫາຫ້ອງການໜ່ວຍງານດຳເນີນການ ໂຄງການ ຂອງ ພະແນກ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ. ລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຂອງການຮ້ອງຮຽນ, ການປຶກສາຫາລື ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ຈະໄດ້ຮັບການ ບັນທຶກ ແລະ ເກັບເປັນລາຍລັກອັກສອນໄວ້ໃນປຶ້ມບັນທຶກການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ. ສະພາບຂອງການສະເໜີຄຳ ຮ້ອງຮຽນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ ຈະໄດ້ລາຍງານເປັນບົດລາຍງານປະຈຳເດືອນໃຫ້ ໜ່ວຍງານໂຍທາທິການ ທາງນ້ຳ ຂອງ ພະແນກ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ. ເພື່ອເປັນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ໃຫ້ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເຊິ່ງຈະລວມມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຖ້າຫາກສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ກັບແຜນການຍົກຍ້າຍ ຫຼື ການ ດຳເນີນການ, ເຂົາ ສາມາດຮ້ອງຮຽນເປັນຄຳເວົ້າ ຫຼື ເປັນໜັງສື ຕໍ່ກັບຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງ ຂັ້ນ ເມືອງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ;
- ຂັ້ນຕອນທີ 2: ຖ້າຫາກສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ກັບຜົນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນຢູ່ ໃນຂັ້ນຕອນທີ 1, ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດ ຮ້ອງຮຽນເຖິງ ຕໍ່ກັບຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງ ຂັ້ນໂຄງການ;
- ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຖ້າຫາກເຂົາ ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ກັບຜົນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ 2, ເຂົາ ສາມາດ ຮ້ອງຮຽນເຖິງ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຕັດສິນພາຍຫຼັງທີ່ ໄດ້ຮັບຜົນການປຶກສາຫາລືຈາກ ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງ ຂັ້ນໂຄງການ. ຄະນະກຳມະການຕັດສິນ ຄວນຈະດຳເນີນການ ຕັດສິນ ພາຍໃນເວລາ 20 ວັນ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 4: ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າ ຍັງບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ກັບຜົນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ ຈາກ ຄະນະກຳມະການ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນ, ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດ ຮ້ອງຟ້ອງ ເຖິງສານໄດ້ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ ສປປ ລາວ.

ແຜນວາດ 1 ຂະບວນການຮັບ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງ ຂອງປະຊາຊົນ (GRM)

ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ສາມາດຮ້ອງຮຽນ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ໄດ້ໃນທຸກດ້ານຂອງການອອກແບບ ແລະ ການດຳເນີນການຂອງ ໂຄງການ. ຟອມ (ແບບຟອມ) ການຕອບກັບຂອງການຮ້ອງຮຽນ ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ພາຍໃຕ້ ໂຄງການແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນເທດສະບານແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ

ຈະລວມມີ ສະຖານທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງ ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ເພື່ອການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສະເໜີຄຳຮ້ອງ ຮຽນຕ່າງໆຂອງ ສະມາຊິກຊຸມຊົນ. ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຈະໄດ້ຮັບການອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວ ກັບຂັ້ນຕອນການສະເໜີຄຳຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈາກການປະຊຸມໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຟອມ (ແບບຟອມ) ໃນການຕິດຕໍ່ສື່ສານ. ເທັກໂນໂລຢີຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານແລະ ສື່ມວນຊົນ ຄວນຈະໄດ້ ຮັບການນຳໃຊ້ ເພື່ອການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ທາງເລືອກ ແລະ ຄຳເຫັນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມກັງວົນ ແລະ ອົງກອນຕ່າງໆ ໄດ້ນຳສະເໜີໄປນັ້ນ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການບັນທຶກເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ແລະ ໜ່ວຍງານຈັດສັນຍົກຍ້າຍໃນລະດັບຕ່າງໆ ຄວນຈະນຳສະເໜີ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ທັນຕາມ ເວລາ.

ໜ່ວຍງານທີ່ນຳສະເໜີ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ບໍ່ມີການ ເກັບຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄິດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆກັບປະຊາຊົນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການຮ້ອງຮຽນ ຈະເປັນຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນໂດຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

9.0 ການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ເພື່ອກະກຽມພາຍໃຕ້ກອບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ

OP/BP 4.10 ລະບຸໄວ້ວ່າ ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນ ເຜີຍແຜ່ ບົດລາຍງານ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ຮ່າງຂອງ ແຜນ ພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ກັບ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ໂດຍຜ່ານ ວິທີການ ແລະ ພື້ນທີ່ ທີ່ເໝາະສົມກັບ ວັດທະນະທຳ. ໃນກໍລະນີ ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ເອກະສານໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ ໂດຍຜ່ານ ອົງກອນເຜົ່າຊົນ ກຸ່ມນ້ອຍ (EMOs) ໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກພື້ນ ຫຼື ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເໝາະສົມ ໃຫ້ກັບແຕ່ລະຊົນເຜົ່າ ຜູ້ທີ່ ຄາດວ່າຈະຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ. ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ບໍ່ມີ ອົງກອນເຜົ່າຊົນກຸ່ມນ້ອຍ (EMOs), ເອກະສານ ອາດ ຈະໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ ໂດຍຜ່ານ ອົງກອນທາງສັງຄົມອື່ນໆ ຕາມຄວາມ ເໝາະສົມ. ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ບົດປະ ເມີນຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມ ແລະ ຮ່າງແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ແຈກຢາຍ ໃນກອງປະຊຸມ ສາທະລະນະຊົນ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕາມສະຖານທີ່ ແລະ ພາສາ, ແລະ ເວລາທີ່ເໝາະສົມ ເຖິງ ສະມາຊິກ ຂອງກຸ່ມຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າທີ່ຖືກຜົນກະທົບ.

ກ່ອນການອະນຸມັດໂຄງການຍ່ອຍ, ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນ ຈະຕ້ອງສົ່ງ ບົດລາຍງານ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ຮ່າງຂອງ ແຜນພັດທະນາກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ກັບ ທະນາຄານໂລກ ເພື່ອທົບທວນຄືນ. ຖ້າຫາກວ່າທະນາຄານໂລກ ໄດ້ກຳນົດວ່າ ເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດຮັບໄດ້ ເພື່ອການປະເມີນໂຄງການ, ທະນາຄານ ກໍ່ຈະເຜີຍແຜ່ສູ່ສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານໂລກ ໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ແລະ ຜູ້ກູ້ຢືມທຶນ ກໍ່ເຮັດການເຜີຍແຜ່ສູ່ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ທີ່ ຖືກຜົນກະທົບ ຄືກັນກັບຮ່າງເອກະສານຕ່າງໆກ່ອນໜ້ານີ້.